

**ACORD 1/2021, de 5 de gener, del Ple del
Consell de l'Audiovisual de Catalunya****Aprovació de l'Informe del Consell de l'Audiovisual de Catalunya sobre el text del
Projecte de decret llei de modificació de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la
comunicació audiovisual de Catalunya**

El 21 de desembre de 2020 ha tingut entrada al Consell de l'Audiovisual de Catalunya (en endavant, CAC), a través de l'EACAT (registre d'entrada núm. 9033/161895/2020), un ofici del director general de Mitjans de Comunicació, mitjançant el qual tramet el text del Projecte de decret llei de modificació de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya, de conformitat amb l'article 38 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, perquè el CAC emeti un informe sobre l'adequació de les mesures proposades als fins que es persegueixen en el projecte normatiu extraordinari i urgent.

Atesa la normativa aplicable i, en particular, vistes les competències que aquesta assigna al CAC, s'emet l'informe que s'annexa a aquest acord, de caràcter preceptiu i no vinculant, de conformitat amb la lletra a de l'article 10 de la Llei 2/2000, de 4 de maig, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, segons la qual les propostes d'avantprojectes de llei i de projectes de disposicions de caràcter general que continguin normes relatives al sector audiovisual i llurs modificacions eventuais, han de ser sotmeses a l'informe previ del CAC.

Per tot el que s'ha exposat, el Ple del Consell de l'Audiovisual de Catalunya adopta, per 2 vots a favor, 2 vots en contra amb vot particular i el vot de qualitat del president, el següent

ACORD

1. Aprovar l'Informe del Consell de l'Audiovisual de Catalunya sobre el text del Projecte de decret llei de modificació de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya, que s'incorpora com a annex i part integrant d'aquest acord.
2. Trametre aquest acord a la Direcció General de Mitjans de Comunicació.

Barcelona, 5 de gener de 2021

Roger Loppacher i Crehuet
President

Daniel Sirera Bellés
Conseller secretari

INFORME DEL CONSELL DE L'AUDIOVISUAL DE CATALUNYA SOBRE EL TEXT DEL PROJECTE DE DECRET LLEI DE MODIFICACIÓ DE LA LLEI 22/2005, DE 29 DE DESEMBRE, DE LA COMUNICACIÓ AUDIOVISUAL DE CATALUNYA

El 21 de desembre de 2020 ha tingut entrada al Consell de l'Audiovisual de Catalunya (en endavant, CAC), a través de l'EACAT (registre d'entrada núm. 9033/161895/2020), un ofici del director general de Mitjans de Comunicació, mitjançant el qual tramet el text del Decret Llei de modificació de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya (en endavant, text del DL), de conformitat amb l'article 38 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, perquè el CAC emeti un informe sobre l'adequació de les mesures proposades als fins que es persegueixen en el projecte normatiu extraordinari i urgent.

Atesa la normativa aplicable i, en particular, vistes les competències que aquesta assigna al CAC, s'emet aquest informe, de caràcter preceptiu i no vinculant, de conformitat amb la lletra a de l'article 10 de la Llei 2/2000, de 4 de maig, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (en endavant, LCAC), segons la qual les propostes d'avantprojectes de llei i dels projectes de disposicions de caràcter general que continguin normes relatives al sector audiovisual i llurs modificacions eventuais, han de ser sotmeses a l'informe previ del CAC.

Observacions al preàmbul

En els últims anys s'han produït importants canvis tècnics i hàbits de consum audiovisuals que han comportat una repercussió econòmica i social considerable. Entre aquests canvis, cal destacar la consolidació i l'expansió dels continguts en línia, amb una especial transcendència de les plataformes d'intercanvi de vídeos, fet que requereix una intervenció que garanteixi la protecció dels consumidors i especialment la dels adolescents de continguts nocius que impedeixin el seu normal desenvolupament físic, mental o moral, i a tots els ciutadans de la incitació a l'odi, la violència i el terrorisme.

A aquests canvis cal afegir-hi les modificacions normatives, que han tingut lloc amb posterioritat a l'entrada en vigor de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya (en endavant, LCA), tant en l'àmbit europeu com en el marc de la normativa bàsica estatal. Concretament, la Llei de l'Estat 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual (en endavant, LGCA) i la Directiva 2010/13/UE sobre la coordinació de determinades disposicions legals, reglamentàries i administratives dels Estats membres relatives a la prestació de serveis de comunicació audiovisual, (en endavant, Directiva del 2010) modificada per la Directiva (UE) 2018/1808 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de novembre de 2018 (en endavant, Directiva del 2018).

Des de les perspectives esmentades, aquestes modificacions requereixen, l'actualització del contingut de la LCA, especialment, tenint present que el 19 setembre de 2020 va finalitzar el termini perquè l'Estat transposés la Directiva del 2018, sense que aquesta transposició s'hagi produït. En aquest sentit, al preàmbul s'hi manifesta la necessitat inusual i imprevisible que requereix el desenvolupament normatiu a partir de la normativa europea, atès que el Govern de l'Estat, que és a qui correspon en primer terme transposar les directives comunitàries, encara no ho ha fet. I és en aquest sentit

que el preàmbul invoca l'apartat tercer de l'article 189 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (en endavant, EAC), que disposa que "En el cas que la Unió Europea estableixi una legislació que substitueixi la normativa bàsica de l'Estat, la Generalitat pot adoptar la legislació de desenvolupament a partir de les normes europees".

Atès l'abast dels objectius que fixa la Directiva de 2018, la necessitat d'assumir-los i la previsió que recull l'EAC, així com la resta de consideracions que posa de manifest el preàmbul del text, s'incorporen a la LCA, mitjançant aquest DL, les previsions del dret de la Unió Europea. No obstant això, entenem que s'hauria pogut elaborar una nova normativa completa, és a dir, una nova llei de l'audiovisual, més que una modificació de la que és vigent.

Cal advertir, com a observació general, tant pel que fa al preàmbul com a l'articulat mateix del DL, sobre les referències terminològiques relatives a l'aranès. En efecte, es considera necessària una adequació del text al marc legal vigent en relació amb la llengua pròpia de l'Aran. L'aranès és el nom que rep la llengua occitana a l'Aran, que a més de ser la llengua pròpia d'aquest territori és oficial a tot Catalunya, no només a l'Aran, tal com disposa la Llei 35/2010, d'1 d'octubre, de l'occità.

En relació amb la necessitat d'aquesta adequació terminològica, l'article 4 de la Llei de l'occità, a propòsit de la unitat de la llengua occitana, disposa que "Els poders públics, en llurs actuacions de promoció i foment de l'ús de l'occità, han de tenir en compte la unitat lingüística i n'han de fer difusió". En aquest sentit, entenem que el text del DL hauria de fer constar, ni que sigui en la primera referència a l'aranès, que aquest és el nom que rep la llengua occitana a l'Aran o bé, si s'escau, al llarg del DL, tot substituint les referències a "l'aranès" per "l'occità, aranès a l'Aran".

Observacions a l'articulat

Es relacionen a continuació les diferents observacions sobre el contingut del text del DL.

Article 1

Definicions

Modifica l'article 1 de la LCA

L'article 1 del Projecte del decret llei incorpora, d'una banda, noves definicions de conceptes derivats del nou context audiovisual i, de l'altra, actualitza a aquest nou entorn audiovisual els conceptes ja existents a la LCA.

El Projecte de decret llei preveu, entre d'altres, les definicions de *serveis de comunicació audiovisual*, tant els de ràdio com els de televisió –lineal i a petició–, així com les de *sense ànim de lucre*, *prestador*, *prestadora de serveis de comunicació audiovisual*, *obres audiovisuals europees* i aquells conceptes relacionats amb el règim de les comunicacions comercials (comunicació comercial, missatge publicitari, televenda, etc.).

Cal esmentar especialment les noves definicions introduïdes arran de l'ampliació de l'àmbit subjectiu de la Directiva. Aquestes són les relatives a "plataforma d'intercanvi de vídeos", "prestador de plataforma d'intercanvi de vídeos", així com la de "vídeo generat per usuaris".

Si bé fins al 2018 la Directiva de serveis de comunicació audiovisual únicament incloïa en el seu àmbit material d'aplicació els canals de televisió i els serveis de comunicació audiovisual a petició, el nou redactat vigent –lletra a bis de l'apartat 1 de l'article 1 de la Directiva–, estableix una ampliació del seu àmbit d'aplicació als serveis de plataforma d'intercanvi de vídeos, definits com els serveis comercials dirigits al públic en els quals:

- s'emmagatzema una gran quantitat de programes o vídeos generats per les persones usuàries, dels quals el proveïdor de la plataforma de distribució dels vídeos no té la responsabilitat editorial;
- els continguts emmagatzemats s'organitzen d'una manera determinada pel prestador del servei, per mitjans o algorismes automàtics, en particular, mitjançant l'allotjament, la presentació, l'etiquetatge i la seqüenciació;
- el propòsit principal del servei (o d'una secció dissociable d'aquest servei) és el d'oferir programes i vídeos generats per la persona usuària al públic en general, per tal d'informar, entretenir o educar;
- el servei es presta per mitjà de xarxes de comunicacions electròniques.

Cal tenir present que aquesta definició té caràcter cumulatiu, és a dir, s'han de complir totes les condicions perquè sigui considerat un servei de plataforma de distribució de vídeos. Cal destacar que, pel que fa a l'abast de la "responsabilitat editorial", la CE considera que una part substancial del contingut emmagatzemat en una plataforma d'intercanvi de vídeos no està sota la responsabilitat editorial del proveïdor d'aquesta plataforma; però, al mateix temps, la CE estima que la intervenció d'aquests proveïdors no és només el resultat d'una aplicació aleatòria de mitjans o algorismes automàtics, sinó que aquests proveïdors intervenen en l'allotjament, la presentació, l'etiquetatge i la seqüenciació del contingut audiovisual.

Pel que fa a la responsabilitat editorial, cal tenir present també que un servei s'ha de considerar merament un complement indissociable de l'activitat principal com a conseqüència dels vincles entre l'oferta audiovisual i l'activitat principal. Com a tals, els canals, o qualsevol altre servei audiovisual que estiguin sota la responsabilitat editorial d'un prestador/proveïdor, poden constituir serveis de comunicació audiovisual en si mateixos, encara que s'ofereixin en el marc d'una plataforma de distribució de vídeos que es caracteritza per l'absència de responsabilitat editorial. En aquests casos, correspondrà als prestadors/proveïdors amb responsabilitat editorial atènyer-se al que disposa la Directiva.

Article 2

Àmbit d'aplicació subjectiu

Modifica l'article 2 de la LCA

Com es pot observar, el Projecte de decret llei amplia la relació de subjectes respecte del 2005. Aquesta ampliació respon al fet que l'ecosistema audiovisual actual ha incorporat nous subjectes en la cadena de valor de la provisió de continguts audiovisuals. Precisament, aquests nous mitjans són els que han contribuït al canvi substancial en les tendències de consum dels continguts per part dels diferents segments de la població.

L'article 2 del Projecte de decret llei estableix la relació de subjectes als quals se'ls aplica les seves previsions.; aquests són i) els serveis de comunicació audiovisual de la Generalitat i dels ens locals de Catalunya; ii) els serveis de comunicació audiovisual

prestats per subjectes privats d'acord amb una llicència atorgada pel Consell de l'Audiovisual de Catalunya o amb una comunicació prèvia adreçada a aquest Consell; iii) els prestadors de serveis de comunicació audiovisual que tenen el domicili a Catalunya o hi exerceixen principalment llurs activitats; iv) els prestadors de plataforma d'intercanvi de vídeos que tenen el domicili a Catalunya o hi exerceixen principalment llurs activitats que s'ajustin a la definició d'aquest servei que fa l'article 1; v) els operadors de xarxes i serveis de comunicació electrònica, els distribuïdors o distribuïdores de serveis de comunicació audiovisual i de plataforma d'intercanvi de vídeos que es dirigeixen al públic de Catalunya, pel que fa a les obligacions i les responsabilitats que determina aquesta llei; i vi) els subjectes no inclosos en les lletres anteriors que difonen continguts dirigits específicament al públic de tot o part del territori de Catalunya, pel que fa al compliment de les obligacions que estableix el títol V, i els responsables de l'emissió o difusió de la publicitat en mitjans, pel que fa a les obligacions que estableix el títol VI.

De la lectura del nou redactat de l'article 2 de la LCA se n'observa una discordança entre els redactats de la lletra e i f de l'article. Així, la lletra e fa la referència "[...] que es dirigeixen al públic de Catalunya [...]", mentre que a la lletra f la referència és "[...] que difonen continguts dirigits específicament al públic de tot o part del territori de Catalunya [...]". Per tal que l'article sigui més clar i disposi de més seguretat jurídica, suggerim que el redactat de la lletra f de l'article 2 de la LCA sigui el mateix que el de la lletra e. Així, doncs, en totes dues lletres de l'article hi hauria de constar la mateixa referència "[...] que es dirigeixen al públic de Catalunya [...]".

En un altre ordre de coses, el nou article 2 que el Projecte de decret llei proposa és un dels exemples, com també ho és l'article 1, en què és manifest com l'actual context audiovisual, entre d'altres, ha incorporat, modificat o extingit terminologies, tipus i categories de prestadors, així com sistemes de difusió de continguts.

D'acord amb això, creiem oportú fer l'observació relativa a la conveniència que el Projecte de decret llei hagués incorporat en el seu articulat un nou text normatiu o, si no és possible, s'hagués presentat un text refós, en el qual, en tot cas, s'incloués tot l'articulat.

Article 3

Llibertat de comunicació audiovisual

Modifica l'article 3 de la LCA

La modificació del redactat de l'article 3 de la LCA incorpora en el seu apartat 1 la referència a la "prestació de serveis de comunicació audiovisual i de plataforma d'intercanvi de vídeos". L'apartat 2 de l'article 3 afegeix les referències a la legislació en matèria d'igualtat efectiva de dones i homes, drets i oportunitats en la infància i l'adolescència, accessibilitat, i drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per a erradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia. Així mateix, fa una referència expressa a la necessitat de garantir la protecció de dades personals.

Article 4

Autoregulació i corregulació

Afegeix l'article 3 bis a la LCA

La Directiva de serveis de comunicació audiovisual introdueix de manera clara el foment de la corregulació i l'autoregulació mitjançant codis de conducta en els àmbits coordinats en la Directiva, especialment en l'àmbit de la protecció dels menors, de les comunicacions comercials audiovisuals i dels serveis de plataforma d'intercanvi de vídeos. Els codis de conducta han d'exposar de manera clara els seus objectius. Han de preveure un seguiment i una avaluació periòdiques, transparents i independents en relació amb la consecució dels objectius perseguits. Aquests codis poden preveure mitjans perquè siguin aplicats de manera efectiva, i poden incloure, si s'escau, sancions eficaces i proporcionades.

El nou article 3 bis que el Projecte de decret llei addiciona a la LCA recull la rellevància dels mecanismes de la corregulació i l'autoregulació, amb la previsió que ha de ser el CAC l'organisme que en promogui l'adopció en els àmbits establerts en el Projecte de decret llei mateix.

El nou article 3 bis també recull els requisits que han de complir els codis de corregulació i d'autoregulació que es puguin adoptar, alguns inspirats en l'article 4 bis de la Directiva de serveis de comunicació audiovisual. Així mateix, el CAC ha de vetllar pel compliment de les previsions que es continguin en els codis de conducta que es puguin adoptar.

Article 5

Lliure elecció

Modifica l'article 4 de la LCA

L'article es modifica en el sentit d'afegir sota aquest principi els serveis de plataforma d'intercanvi de vídeos. Els prestadors de serveis de comunicació audiovisual i de serveis de plataforma d'intercanvi de vídeos han de posar a disposició dels receptors del servei, de manera fàcil, directa i permanent, almenys la informació següent: i) el seu nom i domicili; ii) les dades que permetin posar-s'hi en contacte ràpidament i establir-hi una comunicació directa i efectiva, inclosa la seva adreça electrònica o lloc web; iii) la informació sobre l'estructura de la propietat del mitjà; i iv) la competència del Consell de l'Audiovisual de Catalunya en relació amb la supervisió d'aquest servei.

Article 6

Incitació a la violència i a l'odi

Afegeix l'article 8 bis a la LCA

L'article es modifica en el sentit d'incloure sota aquest principi els serveis de plataforma d'intercanvi de vídeos. En aquest sentit, el CAC ha de vetllar perquè els continguts difosos per aquests serveis i els de comunicació audiovisual no incloguin continguts que incitin a la violència o a l'odi dirigits contra un grup de persones o un membre d'un grup per raó de raça, color, orígens ètnics o socials, característiques genètiques, llengua, religió o creences, opinions polítiques o de qualsevol altra mena, pertinença a una minoria nacional, situació familiar, malaltia, minusvalidesa, edat, sexe o orientació sexual; ni continguts que provoquin públicament la comissió d'un delictes de terrorisme.

El nou article 8 *bis* també preveu que en el cas que el CAC tingui indicis de la comissió d'alguna d'aquestes conductes, ho ha de traslladar al Ministeri Fiscal o a l'autoritat judicial competent.

Article 7

Drets de la infància i l'adolescència

Modifica l'article 9 de la LCA

En aquest article, el Projecte de decret llei recull els drets de la infància i l'adolescència en relació amb els serveis de comunicació audiovisual i els de plataforma d'intercanvi de vídeos. Així, els prestadors de serveis de comunicació audiovisual no poden difondre el nom, la imatge ni altres dades que permetin d'identificar els menors d'edat en els casos en què, amb el consentiment de llurs pares o tutors o sense, en puguin quedar afectats l'honor, la intimitat o la imatge. Els menors d'edat no poden ser utilitzats en anuncis publicitaris que promoguin activitats per a infants o adolescents o que els presentin, sense motiu justificat, en situacions perilloses o consumint begudes alcohòliques o qualsevol substància tòxica.

Així mateix, les dades personals de menors recollides o generades per prestadors de serveis de comunicació i prestadors de plataformes d'intercanvi de vídeos no poden ser tractades amb fins comercials. A més, aquestes plataformes han d'adoptar les mesures de protecció de la infància que preveu el títol V bis del Projecte de decret llei.

Article 8

Drets de rectificació i rèplica

Modifica l'article 11 de la LCA

El Projecte de decret llei incorpora l'adopció per part dels prestadors de serveis de comunicació audiovisual, o de les organitzacions que els representen, la possibilitat d'adoptar codis de conducta per a l'exercici dels drets de rectificació i rèplica.

Article 9

Participació ciutadana

Modifica l'article 12 de la LCA

La nova redacció modifica part dels paràgrafs ja existents a la LCA, alhora que n'afegeix dos de nous –el 3 i el 5. La participació ciutadana en matèria de mitjans de comunicació s'articula a través de la sol·licitud d'actuació del CAC per vetllar per l'adequació dels continguts audiovisuals, d'acord amb l'ordenament jurídic o els codis d'autoregulació.

Títol II. De l'espai radioelèctric

Article 10

Objecte i finalitat dels plans tècnics

Modifica l'article 19 de la LCA

El text del DL modifica el títol de l'article 19, que passa a ser *Objecte i finalitat dels plans tècnics* (en substitució del vigent *Continguts dels plans tècnics*), per tal d'adequar-lo a la sentència del Tribunal Constitucional núm. 78/2017, de 22 de juny, adoptada en el marc del recurs d'inconstitucionalitat promogut pel president del Govern de l'Estat contra aquest article i d'altres de la LCA.¹

Així mateix, se suprimeixen les lletres *a* i *b* de l'article 19, que van ser declarades inconstitucionals i nul·les per la mateixa sentència, en considerar que aquestes previsions envaïen la competència exclusiva de l'Estat en matèria de telecomunicacions (exarticle 149.1.21. de la Constitució espanyola).

En aquest nou redactat es manté en gran mesura el contingut del primer paràgraf de l'article vigent i es desenvolupa, més àmpliament, la previsió de la lletra *c* (que no va ser declarada inconstitucional), tot disposant la col·laboració de l'Administració de la Generalitat.

Article 11

Coordinació i col·laboració en la planificació de l'espectre

Modifica el títol de l'article 22 de la LCA.

El títol de l'article 22 és, actualment, el de *Participació de la Generalitat en la planificació estatal*. Amb la nova redacció, passa a intitular-se *Coordinació i col·laboració en la planificació de l'espai radioelèctric*.

Les raons d'aquesta modificació sembla que responen, igual que la modificació de l'article 19 de la LCA, al contingut i la terminologia emprats per la Sentència 78/2017, de 22 de juny.

Títol III. Del servei públic de comunicació audiovisual de Catalunya.

Articles 12 i 13

El servei públic de comunicació audiovisual de Catalunya

Modifiquen l'enunciat del títol III i el títol de la secció primera del títol III de la LCA.

¹ Aquest article també va ser objecte del recurs d'inconstitucionalitat interposat per cinquanta diputats del Grup Parlamentari del Partit Popular, en relació amb el qual el Tribunal va dictar la Sentència núm. 86/2017, de 4 de juliol, que declarava la pèrdua sobrevinguda de l'objecte del recurs en relació amb les lletres les lletres *a* i *b* de l'article 19 per tal com van ser declarades inconstitucionals i nul·les en la sentència de 22 de juny.

En principi, si el canvi semàntic no respon a altres consideracions, la modificació ajusta aquests dos enunciats al de la LCA mateixa.

Capítol I. Disposicions generals

Article 14

Definició general i abast del servei públic de comunicació audiovisual

Modifica l'article 23 de la LCA

La proposta de redacció de l'apartat 1 de l'article 23 de la LCA disposa que el servei públic de comunicació audiovisual de Catalunya té per objecte "crear les condicions necessàries per a la plena eficàcia dels drets fonamentals de llibertat d'informació i de lliure expressió, i facilitar la participació dels ciutadans de Catalunya en la vida política, econòmica, cultural i social del país".

S'observa la supressió en l'apartat 1 de la menció expressa als consorcis constituïts pels ens locals com a prestadors del servei públic de comunicació audiovisual de Catalunya, que passa a l'apartat 3 del mateix article (i altres posteriors) i manté la referència a la possibilitat que els ens locals constitueixin consorcis per prestar el "servei públic de comunicació local".

Cal advertir, respecte d'aquest apartat 3, que, per tal d'evitar confusions amb altres tipus de mitjans locals (per exemple, la premsa escrita), la referència correcta és la de "prestació del servei públic de comunicació audiovisual", en lloc de la de "servei públic de comunicació local".

Però la novetat més destacada la trobem en el mateix apartat 3, atès que inclou la possibilitat que la prestació del servei públic de comunicació local es pugui dur a terme "en forma de gestió indirecta, de conformitat amb allò que estableix la normativa sobre contractació del sector públic". En concordança amb aquesta previsió, es modifiquen també l'apartat 2 i la lletra e de l'apartat 3 de l'article 32 de la LCA.

La nova redacció opera un canvi en el model de prestació dels serveis públics locals de comunicació audiovisual i és un dels quatre objectius cabdals que identifica el preàmbul del nou text. Manté, d'una banda, la gestió directa pel servei públic de comunicació audiovisual de la Generalitat, però inclou la possibilitat de gestionar els serveis públics locals de manera indirecta.

Cal posar de manifest que la LGCA preveu, al paràgraf 3 de l'apartat 2 de l'article 40, la possibilitat de gestió indirecta dels serveis públics de comunicació audiovisual d'àmbit autonòmic. Aquesta previsió s'incorpora a la LGCA a partir de la Llei 6/2012, d'1 d'agost, de modificació de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual, per flexibilitzar les formes de gestió dels serveis públics de comunicació audiovisual autonòmics.

És dubtós, en vista de l'exposició de motius de la LGCA que fa referència expressa als "[...] organismes públics prestadors del servei públic de ràdio, televisió i serveis interactius [...]" i de la modificació de l'article 40 per la Llei 6/2012, d'1 d'agost, per a la flexibilització de les formes de gestió, exclusivament, dels serveis públics de comunicació audiovisuals autonòmics, que es pugui sostenir la viabilitat d'una gestió

indirecta en els serveis públics locals. Això no obstant, l'avantprojecte de la LGCA² segueix la mateixa línia de flexibilització de les formes de gestió dels serveis públics de comunicació audiovisual local, per la qual cosa, si es manté la voluntat del legislador català, aquest desenvolupament seria correcte legalment.

Article 15

Les missions de servei públic

Modifica l'apartat 1 de l'article 24 de la LCA

La redacció vigent d'aquest apartat disposa que el contracte programa ha de fixar "els objectius" concrets de servei públic. En canvi, el text del DL modifica la referència als objectius i la substitueix pel terme "compromisos". Desconeixem el motiu d'aquesta modificació semàntica que, d'altra banda, no s'ajusta a la resolució sobre el programa marc del sistema públic audiovisual, aprovada recentment pel Parlament de Catalunya, que continua fent referència als "objectius que ha d'assolir el sistema públic audiovisual". Això no obstant, no sembla que pugui comportar cap canvi substancial des del punt de vista de les obligacions del prestador ni de les conseqüències jurídiques del seu incompliment.

Article 17 (es fa constar que el text del DL no conté l'article 16, ja que passa de l'article 15 al 17. Es considera que caldria tornar a numerar els articles posteriors, incorporant-hi l'article 16)

Obligacions dels prestadors públics

Modifica la lletra e de l'article 25 de la LCA

Amb aquesta modificació se suprimeix l'obligació que conté la lletra e de l'article 25 de la LCA, relativa a l'obligació que tenen els prestadors públics d'emprar mecanismes de signatura electrònica reconeguda en les relacions amb el CAC. Entenem que la supressió ve justificada pel fet que l'apartat 2 de l'article 14 de la Llei de l'Estat 39/2015, d'1 de octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant, LPAC), ja disposa l'obligatorietat de relacionar-se a través de mitjans electrònics amb les administracions públiques per a qualsevol tràmit d'un procediment administratiu per als subjectes que identifica.

El text del DL substitueix el contingut de la lletra e per l'establiment de l'obligació de "complir els acords i les disposicions aprovats per la Generalitat en matèria d'incorporació de la perspectiva de gènere en els contractes públics, així com els compromisos d'implementació de les previsions referides a la perspectiva de gènere i a l'impacte de gènere, establertes en la normativa sobre igualtat efectiva de dones i homes, en els continguts i la programació". El fet que s'inclogui en aquest article trasllada a l'àmbit audiovisual les previsions que estableix l'article 25 de la Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes.

² Avantprojecte de Llei general de la comunicació audiovisual, proposat pel Ministeri d'Assumptes Econòmics i Transformació Digital de la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i Infraestructures Digitals, de 6 de novembre de 2020.

En relació amb la incorporació de la perspectiva de gènere en els contracte públics, la referència es considera innecessària, atès que l'article 10 d'aquesta norma és d'aplicació a la contractació a tot el sector públic.

Article 18

Col·laboració i cooperació entre els prestadors públics.

Afegeix un nou article, el 25 bis, a la LCA

Aquest article preveu la col·laboració i cooperació entre prestadors públics perquè es puguin establir sinergies, des del punt de vista de l'elaboració i difusió dels continguts respectius. L'apartat 2 del precepte disposa que, amb caràcter previ a la posada en marxa d'aquestes iniciatives, els prestadors públics les posaran en coneixement del CAC, que elaborarà un informe preceptiu que avaluï l'impacte de la implementació de la iniciativa.

Article 19

Les missions del servei públic audiovisual de la Generalitat

Modifica els apartats 1 i 2 de l'article 26 de la LCA

En la modificació de l'apartat 1 de l'article 26 de la LCA s'hi observa la supressió de la garantia de rebre els continguts audiovisuals sense que es requereixi l'ús de tecnologies d'accés condicional. Aquesta previsió és contrària a la Resolució 1125/XII del Parlament de Catalunya, per la qual s'aprova el segon Mandat marc del sistema públic audiovisual per al període 2020-2026³ que destaca el caràcter transversal, inclusiu i massiu que ha de tenir el servei públic audiovisual; en concret, diu de manera expressa que "[...] el mercat audiovisual tendeix cap a models de negoci basats en el pagament i l'accés condicional, en contraposició al servei públic, que ofereix un servei en obert i d'accés universal [...]". Cal tenir en compte, així mateix, l'apartat 2 de l'article 52 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, en virtut del qual els poders públics han de promoure les condicions per a garantir l'accés sense discriminacions als serveis audiovisuals.

Article 20

El servei públic audiovisual i l'ús de les noves tecnologies

Modifica l'apartat 2 de l'article 27 de la LCA

Aquesta modificació atribueix al contracte programa la delimitació de l'abast i els termes de la prestació del servei públic de comunicació audiovisual, a diferència de la redacció vigent, que es refereix a la prestació de serveis, sense especificar la naturalesa pública del servei. Amb aquesta precisió s'equipara la referència que s'introdueix al servei públic que recull l'apartat 1 del mateix article.

³ BOPC 770, de 28 de desembre de 2020.

Article 21

Principis d'organització i funcionament de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Modifica la lletra c de l'apartat 1 de l'article 29 de la LCA

La modificació de la lletra c de l'apartat 1 de l'article 29 es limita a substituir la referència a la garantia de la gestió directa de "les corresponents prestacions de servei públic" per la garantia de la gestió directa del "servei públic". Més enllà d'una precisió terminològica, no es considera necessari realitzar cap observació.

Article 22

Instruments per a garantir el compliment de la funció de servei públic

Modifica l'apartat 2 l'article 30 de la LCA

El text del DL es limita en aquest apartat a substituir el mot "objectius" pel de "compromisos", que ha de recollir el contracte programa. En aquest sentit, es dona per reproduït el comentari a l'article 15, que modifica l'article 24 de la LCA. Això no obstant, desapareix a la nova redacció la referència expressa a la concreció i precisió que caracteritza l'establiment dels objectius. Al nostre parer, caldria mantenir la literalitat de la redacció vigent, atès que la concreció i precisió dels objectius que estableix el contracte programa –que amb caràcter previ a l'aprovació definitiva, informa el CAC de manera preceptiva– és cabdal per valorar correctament si els objectius i les accions proposades resulten idònies a l'assoliment de les missions de servei públic.

Article 23

Garantia de la presència del servei públic de comunicació audiovisual en els diversos sistemes de distribució.

Modifica l'article 28 de la Llei 22/2005

En el marc de l'accés de tots els usuaris als serveis de comunicació audiovisuals prestats per la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals quan aquests serveis es distribueixin mitjançant xarxes públiques i que anteriorment fossin distribuïts mitjançant la radiodifusió terrestre, la proposta de modificació incorpora l'accés a totes les formes d'accessibilitat, la interactivitat i la guia de programació, aspectes que es valoren positivament.

Article 24

El finançament de la prestació del servei públic de comunicació audiovisual de la Generalitat

Modifica els apartats 2 i 5 de l'article 31 de la LCA

El nou redactat d'aquest apartat disposa que el servei públic audiovisual de l'administració de la Generalitat "es finança, d'una banda, dels ingressos públics provinents dels pressupostos aprovats per la Generalitat i de l'altra, dels ingressos propis procedents de la venda i la prestació de serveis i de la venda de produccions i productes propis; de la participació en el mercat publicitari i d'altres ingressos de models de negoci sorgits pel consum audiovisual en l'àmbit digital".

El text proposat especifica i/o afegeix, com a font de finançament, les produccions i productes propis, i els altres ingressos de models de negoci sorgits pel consum audiovisual en l'àmbit digital. Aquesta darrera font de finançament sembla tenir correspondència amb el que estableix l'apartat 5 del mateix article, com a mecanisme addicional de finançament, que es comenta més avall.

D'altra banda, destaca en el text del DL el canvi de denominació del "servei públic audiovisual de la Generalitat" que passa a ser el "servei públic audiovisual de l'administració de la Generalitat". Al marge que tant l'EAC com la Llei 11/2007, d'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais, fan referència al "servei públic de comunicació audiovisual de la Generalitat", és obvi que la titularitat del servei correspon a la Generalitat i no a la seva administració, per la qual cosa, cal continuar mantenint l'expressió "servei públic audiovisual de la Generalitat".

L'apartat 5 de la proposta de redacció de l'article 31 preveu que la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais i les seves societats filials puguin prestar, al marge de les missions i els compromisos per al compliment de la funció del servei públic, serveis de comunicació audiovisuals i serveis de la societat de la informació sobre la base de la capacitat tècnica i professional desenvolupada en exercici de les funcions que els són pròpies, activitats que no podran interferir en la prestació del servei públic, la seva funció principal. Aquesta activitat "s'ha d'orientar de manera principal a promoure el coneixement i la divulgació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais i a facilitar un mecanisme addicional per al seu finançament [...]".

Aquesta és una novetat important respecte del model previst actualment, atès que ubica dins del servei públic allò que és, estrictament, activitat econòmica, quan són dos conceptes diferenciats amb requeriments –procedimentals i substantius– també diferents. En qualsevol cas, i amb independència de les modificacions normatives que aquest nou plantejament hagi de comportar (especialment, la Llei 11/2007, d'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais), no hi ha dubte que aquesta és una modificació cabdal en la concepció i prestació del servei públic de comunicació audiovisual de la Generalitat.

Article 25

Definició, abast i forma de gestió del servei públic de comunicació audiovisual d'àmbit local

Modifica l'article 32 de la LCA

En concordança amb la modificació que incorpora l'apartat 3 de l'article 23 de la LCA, l'apartat 2 d'aquest article estableix la possibilitat d'atribuir a un tercer la gestió indirecta del servei públic de comunicació audiovisual d'àmbit local o la producció o edició dels programes audiovisuals. En relació amb la part incorporada, és a dir, amb la producció o edició de programes, el redactat triat coincideix, en la part que afecta la gestió indirecta,

amb el que va incorporar la Llei 6/2012, d'1 d'agost, per flexibilitzar les modalitats de gestió dels serveis públics de comunicació audiovisual autonòmics.

D'acord amb el que s'ha exposat en les observacions de l'article 14 d'aquest del text del DL, s'elimina també aquí la referència als "municipis, les modalitats associatives d'ens locals establertes per la llei i els consorcis integrats per ens locals", i s'estableix que la prestació del servei públic de comunicació audiovisual d'àmbit local serà duta a terme pels "ens locals". No obstant això, s'observa que en el mateix apartat es fa referència novament als consorcis, concretament a la possibilitat que els municipis no planificats en l'àrea geogràfica on hagin de prestar el servei públic audiovisual puguin formar part del consorci.

Pel que fa a la lletra e de l'apartat 3 de l'article 32, estableix un "màxim del 25% del temps total de programació setmanal de programació de televisió de proximitat en cadena, encara que sigui en horaris diferents. Com a novetat, estableix que "el Consell de l'Audiovisual de Catalunya podrà autoritzar, prèvia sol·licitud dels prestadors del servei públic de comunicació d'àmbit local, emissions de televisió en cadena de fins a un màxim del 35% del temps total de programació setmanal en atenció a característiques de proximitat territorial, culturals o socials. Aquests percentatges no es poden concentrar en cap cas en l'horari de 21 a 24 hores. A aquests efectes, no es considera emissió en cadena l'emissió de programes coproduïts o produïts de forma sindicada. El percentatge de sindicació mínima per a l'aplicació d'aquest supòsit és del 12% del total del projecte."

La redacció de la lletra e incorpora a la LCA la previsió sobre cadena i sindicació de continguts que estableix l'actual apartat 3 *in fine* de l'article 22 de la LGCA.⁴ No obstant això, cal observar que la LGCA no estableix la possibilitat d'autoritzar un increment de les emissions de televisió en cadena prèvia sol·licitud dels prestadors del servei públic de comunicació d'àmbit local, aspecte que cal considerar atès el caràcter bàsic de la norma estatal.

Article 26

Principis d'organització i funcionament del servei públic audiovisual d'àmbit local

Modifica els apartats 1, 2, i 3 de l'article 33 de la LCA

De conformitat amb el nou model de prestació dels serveis públics locals de comunicació audiovisual que es dissenya, es diferencia l'organització del servei per als supòsits de gestió directa, en els termes que recull la LCA vigent, de l'organització del servei per als supòsits de gestió indirecta.

L'apartat 2 sintetitza la norma vigent pel que fa a la modalitat de gestió directa. I l'apartat 3 estableix una regulació *ex novo* de la gestió indirecta dels serveis de comunicació audiovisual d'àmbit local, en el que vol suposar una adaptació a l'àmbit audiovisual de la figura de l'establiment del servei que preveu la legislació de règim local.

Estableix, d'altra banda, que la forma de gestió indirecta del servei públic de comunicació audiovisual és un contracte de concessió de serveis, que s'haurà d'ajustar, òbviament, a la normativa vigent en matèria de contractació del sector públic. I, finalment, disposa que la determinació del règim de gestió indirecta s'haurà de sotmetre

⁴ L'article 35 de l'Avantprojecte de LGCA manté un redactat molt similar, amb els mateixos percentatges del temps total de programació.

a informació pública dins l'àmbit territorial en què hagi de tenir vigència i el CAC n'haurà de fer un informe preceptiu.

La definició, l'elaboració i la distribució dels continguts audiovisuals corresponen al concessionari, en els termes que es fixin en el contracte de concessió corresponent. Per tant, en la modalitat de gestió indirecta s'elimina el contracte programa i s'estableix un informe preceptiu del CAC al contracte de concessió. Si aquest resulta ser el redactat final, l'informe del CAC s'hauria de centrar de manera exclusiva en el control de les accions i els objectius de la programació, no en una revisió de la contractació que s'efectuï, atès que resta fora de la competència del CAC. És important que en la nova proposta hi figuri aquesta consideració.

Finalment, s'observa que el model previst per a la gestió del servei públic de comunicació audiovisual d'àmbit local continua sense donar resposta a les necessitats i característiques dels municipis amb menys població i recursos que pretenen prestar el servei públic de comunicació audiovisual de ràdio. De l'experiència assolida al llarg d'aquests anys en la interpretació i aplicació de la LCA, el model d'organització i funcionament que estableix ha comportat, massa sovint, una adequació difícil o impossible dels serveis de comunicació audiovisual de ràdio de molts municipis al model que preveu la LCA. En aquest sentit, es posa de manifest la necessitat que el nou text estableixi una flexibilització del model per als municipis amb poca població i reguli, entre altres aspectes, la participació d'associacions i voluntaris que permeti donar una resposta adequada a la necessitat d'aquests municipis.

Títol IV. De l'ordenació de la prestació de serveis de comunicació audiovisual per part de subjectes privats

Capítol III. Règim de la llicència per a prestar serveis de comunicació audiovisual mitjançant l'ús de l'espectre radioelèctric

Article 27

Garantia del pluralisme i control de les concentracions en la comunicació audiovisual

Suprimeix l'article 39 de la LCA

L'article 27 de la proposta trasllada les definicions relatives a la garantia del pluralisme i el control de les concentracions en la comunicació audiovisual que recull, actualment, l'article 39 del capítol II del títol IV de la LCA, a l'article 1 (números 10, 11 i 12) relatiu a les definicions.

En concret, manté el contingut de "concentració de mitjans de comunicació audiovisual" (número 11) i "mercats connexos a la prestació de serveis de comunicació audiovisual" (número 12), però modifica significativament la definició relativa al "control d'un mitjà de comunicació", que passa a denominar-se "control d'un servei de comunicació audiovisual" (número 10), i que defineix de la manera següent:

"La capacitat d'influència dominant sobre un servei de comunicació audiovisual, susceptible d'afectar al pluralisme, originada per algun factor, directe o indirecte, de participació significativa, d'acord amb l'establert per la legislació bàsica".

En el marc de la legislació bàsica, l'apartat 2 del vigent article 33 de la LGCA, relatiu al Registre de prestadors del servei de comunicació audiovisual, entén per *participació significativa*, la que representi directament o indirectament: “a) el 5% del capital social; b) el 30% dels drets de vot o percentatge inferior, si serveix per designar en els 24 mesos següents a l'adquisició, un nombre de consellers que representin més de la meitat dels membres de l'òrgan d'administració de la societat [...]”

En definir el control d'un servei de comunicació audiovisual, el text del DL elimina com un dels factors susceptibles d'afectar el pluralisme, “la possessió de més del 50% del capital social del mitjà de comunicació” i pren en consideració participacions molt inferiors de capital, identificant, erròniament, el control amb la “participació significativa” de la llei bàsica estatal, quan es tracta de conceptes diferents.

En efecte, aquesta definició s'aparta dels criteris que estableix l'article 42 del Codi de comerç per a determinar el control, quan la lletra a de l'apartat 1 d'aquest article estableix, entre altres criteris, que “[...] es considera que hi ha control quan una societat, que es qualifica com a dominant, estigui en relació amb una altra societat, que es qualifica com a dependent, en alguna de les situacions següents: a) *Tingui la majoria dels drets de vot.*”

D'altra banda, l'article 37 de la LGCA, relatiu al pluralisme al mercat audiovisual radiofònic (precepte que no es modifica a l'Avantprojecte de la LGCA), estableix que cal entendre que existeix control quan es donin els supòsits als quals es refereix l'article 42 del Codi de comerç.

En conseqüència, cal modificar el contingut d'aquesta definició, que contravé el criteri aplicable per al càlcul del pluralisme, i, per tant, traslladar a l'apartat 10 de l'article 1 del text del DL la definició de l'apartat b de l'article 39 de la LCA vigent.

Article 28

Convocatòria dels concursos

Modifica l'article 50 de la LCA

La nova redacció de l'article 50 de la LCA, sobre la convocatòria dels concursos per a l'atorgament de les llicències per part del CAC, incorpora el contingut de l'article 49 anterior, que, no obstant això, deixa vigent. Caldria valorar-ne la supressió.

Article 29

Criteris d'adjudicació de la llicència

Modifica l'article 52 de la LCA

El text del DL manté tots els criteris d'adjudicació de la llicència que el CAC ha d'avaluar en els concursos que convoqui –apartat 1 de l'article 52 de la LCA–, als quals afegeix el foment i promoció de l'educació audiovisual (lletra a), el grau de foment i la promoció de l'educació en comunicació en els continguts que es difonguin (lletra f), en línia amb l'obligació que fixa la Directiva del 2018, en matèria de promoció i desenvolupament de

l'alfabetització mediàtica, i els compromisos d'implementació de les previsions relatives a la perspectiva de gènere i a l'impacte de gènere (lletra *k*).

Cal destacar que la proposta suprimeix l'apartat 2 del precepte, relatiu específicament als criteris de valoració dels concursos públics que afectin la televisió local o de proximitat. Actualment, la LCA inclou com a barems de valoració per a l'adjudicació de llicències per a la prestació d'aquests serveis la proposta de programació i valoració en coherència amb el que estableix la disposició addicional, així com l'experiència en comunicació local en la mateixa demarcació.

Si bé l'eliminació del criteri relatiu a l'experiència en comunicació local en la mateixa demarcació resulta positiva (aquest criteri podia tenir sentit en el pas de la televisió analògica a la digital local), l'experiència en comunicació local es podria mantenir com a criteri de valoració. En qualsevol cas, aquesta redacció obligarà a deferir-ne la possibilitat a les bases del concurs.

D'altra banda, sí que resultaria interessant incloure alguns criteris de valoració que són importants per a una prestació correcta del servei; en concret, a tall d'exemple, els següents:

- Garantir la prestació continuada de les emissions. Això sens perjudici que les bases dels concursos públics per a l'adjudicació de llicències estableixin o concretin què s'entén per *prestació continuada*, la qual no es podrà interrompre, llevat cas de força major, sense l'autorització prèvia del CAC. A més, aquest criteri es podria qualificar com a condició essencial, de manera que l'incompliment possibilités la revocació de la llicència.
- Valorar la ubicació dels estudis i/o la seu fiscal en la zona de servei o zona limítrof, per tal d'incentivar l'ocupació, la indústria local i la localització dels ingressos en la zona de servei de què es tracti. És a dir, el foment de les sinergies, valorades de manera específica.

Finalment, pel que fa a la lletra *j* d'aquest article, entenem que es refereix al dret de rectificació que preveu l'article 11 de la LCA (també modificat per l'article 8 del text del DL).

Article 30

Contingut de la llicència

Modifica l'article 53 de la LCA

De la modificació d'aquest article en destaca la incorporació de la lletra *n* a l'apartat 1. En aquest sentit, la llicència per a prestar serveis de comunicació audiovisual haurà de definir també el percentatge de temps d'emissió reservat a obres europees, en consonància amb el règim que estableix la llei mateixa i sens perjudici dels deures que el CAC pugui imposar al prestador, d'acord amb el que estableix l'article 87 de la LCA.

Així mateix, estableix que la llicència ha d'incloure els serveis d'accessibilitat per a les persones amb discapacitat (lletra *l*), que substitueix la referència actual al desenvolupament de tecnologies adaptades a les persones amb discapacitat. Igualment, incorpora el grau de foment i la promoció de l'educació en comunicació en els continguts que es difonguin (lletra *m*).

En relació amb l'apartat 2 del mateix article 53 de la LCA, se suprimeix l'autorització del CAC pel que fa al percentatge de sindicació de programes de proximitat per a la televisió local o de proximitat, així com pel que fa al percentatge de producció pròpia en relació amb la programació en cadena i la sindicació de programes. Això no obstant, pel que fa al percentatge de sindicació, cal tenir en compte que la LGCA⁵ estableix el mínim del 12% (apartat 3 de l'article 22), per la qual cosa, en tractar-se de legislació de caràcter bàsic, cal entendre que vincula el legislador català.

Pel que fa a la lletra e de l'apartat 2 de l'article 53 de la LCA, la modificació s'adequa al que estableix l'apartat 3 de l'article 22 de la LGCA. Això no obstant, pel que fa al supòsit que el CAC autoritzés un percentatge diferent, ens remetem al comentari efectuat a l'article 32 de la LCA (article 25 de la proposta). Finalment, cal observar que s'ha suprimit l'apartat 3 de l'article 32 del text del DL, per la qual cosa cal eliminar la referència a aquest article de la lletra e d'aquest apartat.

Article 31

Obligacions dels titulars de la llicència

Suprimeix la lletra e de l'article 54 de la LCA

Aquesta lletra fa referència a l'obligació dels titulars de la llicència d'emprar mecanismes de signatura electrònica reconeguda en les relacions amb el Consell de l'Audiovisual de Catalunya. L'obligació dels prestadors de serveis de comunicació audiovisual de relacionar-se telemàticament amb les diferents administracions públiques la recullen altres normes, com la LPAC, de manera que el fet d'incloure-la com a obligació específica dels titulars d'una llicència resulta, efectivament, sobrera. A més, l'ús de la signatura electrònica és només un pas més en la relació telemàtica dels prestadors – siguin llicenciataris o estiguin subjectes a un règim de gestió directa– amb les administracions públiques i, com a tal, no resultaria oportú establir aquesta obligació de manera aïllada.

Article 32

Vigència i renovació de la llicència

Modifica l'article 55 de la LCA

El text del DL ajusta el termini de vigència i el caràcter de les renovacions al que estableix la LGCA, tot afegint-hi algun supòsit i desenvolupant-ne d'altres. Com disposa la norma estatal, la durada de la llicència és de quinze anys i les renovacions són automàtiques, sempre que se satisfacin un seguit de condicions.

Així mateix, l'apartat 3 d'aquest article preveu la convocatòria de concursos quan no tingui lloc la renovació automàtica. Aquesta convocatòria es preveu per a quan concorrin una sèrie de circumstàncies que coincideixen, fonamentalment, amb el que disposa el paràgraf tercer de l'apartat 3 de l'article 28 de la LGCA.⁶

⁵ En el mateix sentit, vegeu l'article 35 de l'Avantprojecte de LGCA.

⁶ En un sentit molt similar, vegeu l'article 28 de l'Avantprojecte de LGCA.

Article 33

La transmissibilitat de la llicència

Modifica l'article 56 de la LCA

El text del DL incorpora les previsions de l'article 29 de la LGCA⁷ i, per tant, elimina "la intransmissibilitat" i la substitueix per la "transmissibilitat" de la llicència.

El nou redactat coincideix amb el de l'article 29 de la LGCA amb alguna puntualització: 1) substitueix el terme "formalització" de negocis jurídics, pel de "celebració" de negocis jurídics", i 2) substitueix l'expressió "autoritat audiovisual competent" per la de "Consell de l'Audiovisual de Catalunya", i subjecta el negoci jurídic al pagament d'una taxa.

Cal proposar, per una qüestió de coherència amb el contingut de l'article, modificar el títol del precepte i substituir-lo pel següent: "Negocis jurídics sobre llicències de comunicació audiovisual".

Article 34

Extinció de la llicència

Modifica l'article 58 de la LCA

El nou redactat completa les causes d'extinció de la llicència per prestar serveis de comunicació audiovisual; en concret, n'afegeix d'altres (lletra *b*) com la mort i la incapacitat sobrevinguda quan es tracta d'una persona física, així com l'extinció de la personalitat jurídica, excepte en el cas de fusions o concentracions.

Així mateix, el text incorpora tant la revocació de la llicència per no haver pagat les taxes que graven la prestació del servei de comunicació audiovisual, com la desaparició sobrevinguda de les condicions que van justificar l'adjudicació de la llicència. Aquesta darrera l'estableix també l'article 59, que, en canvi, no ha estat objecte de modificació.

També estableix com a supòsit de revocació el fet que la llicència no hagi estat utilitzada en un termini de 12 mesos des que hi hagi l'obligació legal de començar les emissions; per la imposició d'una sanció ferma en via administrativa; però no, en canvi, per la utilització de la llicència per a finalitats o modalitats diferents per a la qual va ser atorgada, com estableix l'apartat 2 de l'article 30 de la LGCA.⁸

Finalment, pel que fa a la causa de revocació per manca d'utilització a què ens referim més amunt, l'experiència en l'aplicació d'aquesta clàusula per part del CAC aconsella la necessitat de concretar el termini mínim que s'ha de perllongar el cessament de les emissions, per tal que la manca d'utilització pugui implicar la revocació de la llicència.

Capítol IV. Règim per a prestar els serveis de comunicació audiovisual mitjançant tecnologies altres que l'espectre radioelèctric

⁷ En el mateix sentit, vegeu l'article 31 de l'Avantprojecte de LGCA.

⁸ En el mateix sentit, vegeu la lletra *c* de l'article 30 de l'Avantprojecte de LGCA.

Article 35

Comunicació prèvia

Modifica l'article 61 de la LCA

La modificació d'aquest article estableix que el CAC ha d'establir, mitjançant instrucció, el contingut mínim de les comunicacions prèvies i ha de publicar un model de comunicació prèvia que sigui accessible fàcilment.

Cal assenyalar que l'article 64 de la LCA, que regula el contingut de la comunicació prèvia, és objecte de supressió en el text del DL (article 36), per la qual cosa el contingut de la declaració formal –ara anomenada *model de comunicació prèvia*– el determinaria la instrucció.

En qualsevol cas, cal tenir present que el Ple del Consell va aprovar, mitjançant l'Acord 65/2012, de 26 d'abril, la Instrucció general sobre les condicions i el procediment de la comunicació prèvia per a la prestació de serveis de comunicació audiovisual mitjançant tecnologies altres que l'espectre radioelèctric. El model de comunicació prèvia es troba actualment disponible al web del CAC.

D'altra banda, s'observa la supressió de l'apartat 2 de l'article 61, relatiu a la inscripció de la declaració en el Registre de prestadors de serveis de comunicació audiovisual i el termini en què aquesta inscripció ha de tenir lloc. A aquest efecte, la inscripció dels prestadors de serveis de comunicació audiovisual en el registre esmentat la regula l'article 119 de la LCA (aquest article no ha estat modificat en el text del DL). No obstant això, malgrat que entre els prestadors a incloure en el registre s'hi troben els subjectes a comunicació prèvia, no considerem sobrerera aquesta previsió. I, en segon lloc i especialment, la supressió del termini d'un mes, un cop efectuada la comunicació, en què si l'autoritat audiovisual no s'hi pronuncia en contra, es pot iniciar la prestació del servei. No es comprèn el motiu pel qual aquesta previsió surt del text del DL. Caldria incorporar-la novament, atès que no estem davant d'una qüestió de contingut de la comunicació prèvia –que determinarà la instrucció–, sinó d'un règim jurídic especial que ha de venir determinat per la llei.

Article 36

Suprimeix l'article 64 de la LCA

Ens remetem a les observacions efectuades en l'article anterior. D'acord amb el que disposa la nova redacció de l'article 61 de la LCA, el contingut mínim de les comunicacions prèvies ha de venir determinat mitjançant instrucció.

Títol IV. De l'ordenació de la prestació de serveis de comunicació audiovisual per part de subjectes privats

Article 37

Modifica el títol del capítol VI del títol IV de la LCA

L'article 37 del text del DL modifica únicament el títol del capítol VI del títol IV, que queda redactat de la manera següent: "Dels serveis de comunicació audiovisual comunitaris sense ànim de lucre i del serveis de comunicació dels centres docents". Inclou, per tant, la referència als centres docents, en concordança amb la inclusió d'aquests en l'article 70 quater.

El capítol VI de la LCA, dedicat als serveis de comunicació audiovisual sense ànim de lucre, està format, actualment, pels articles 70 i 71. La nova proposta hi afegeix els articles 70 bis, ter i quater i el 71 bis, per la qual cosa, amb aquesta modificació es manté, només, la previsió relativa al foment i l'impuls d'iniciatives per al desenvolupament de l'activitat audiovisual sense ànim de lucre (article 71 de la LCA).

Article 38

Condicions per a l'accés a la prestació de serveis de comunicació audiovisual comunitaris sense ànim de lucre

Modifica l'article 70 de la LCA

La modificació de l'article 70 introdueix algunes novetats significatives.

D'una banda, la nova redacció de l'apartat 1 (que fa referència a la reserva d'un espai públic de comunicació en favor de la prestació de serveis de comunicació audiovisual comunitaris sense ànim de lucre) preveu expressament que aquesta reserva correspon als plans elaborats i aprovats per l'Administració de la Generalitat "de conformitat amb les determinacions de la planificació de l'espai radioelèctric establertes per l'Administració de l'Estat per a aquests tipus de serveis". Cal entendre que aquesta previsió s'ha introduït ateses les sentències del TC de 22 de juny i de 4 de juliol de 2017.

La redacció del precepte és confosa, atès que situa en el mateix concepte "els plans tècnics" i "els distribuïdors de serveis de comunicació audiovisual, en cas de tecnologies diferents de l'ús de l'espectre radioelèctric".

La lletra a de l'apartat 1 de l'article 70 disposa que l'elaboració dels plans tècnics aprovats per l'Administració de la Generalitat, de conformitat amb les determinacions de la planificació de l'espai radioelèctric establertes per l'Administració de l'Estat, han de preveure un àmbit més reduït que el de les demarcacions locals per a la prestació de serveis de comunicació audiovisual comunitaris sense ànim de lucre. Concretament, es fa referència al districte i al terme municipal.

Aquesta modificació concreta el que disposa l'actual apartat 8 de l'article 70: "En la planificació de l'espectre radioelèctric s'ha de preveure l'establiment de serveis de ràdio i televisió d'un àmbit més reduït que les demarcacions locals, difosos des d'estacions de baixa potència, per a entitats sense ànim de lucre".

Entenem que la concreció d'aquest àmbit més reduït s'adequaria a la Sentència del Tribunal Constitucional 86/2017, de 4 de juliol, en el recurs d'inconstitucional 3766/2006, en la qual es va declarar que l'apartat vigent actualment no vulnera les competències de l'Estat en els termes del fonament jurídic 3.b) de la mateixa sentència.

No s'inclouen, en canvi, les plataformes d'intercanvi de vídeos entre els subjectes que han de reservar el 5% de la seva oferta audiovisual als serveis de comunicació audiovisual comunitaris sense ànim de lucre. Al nostre parer, aquesta exclusió és correcta, però no obstant això, es manté una referència a aquestes plataformes en la darrera frase del paràgraf, concretament en la lletra *b* de l'apartat 1, que considerem errònia.

D'altra banda, el nou apartat 2 estableix que el servei l'hauran de prestar entitats amb forma d'associació, fundació, cooperativa o qualsevol altra que tingui atribuïda la condició d'entitat sense ànim de lucre i, com a novetat, es preveu que la prestació per part d'aquestes entitats es podrà fer amb caràcter exclusiu o bé com una part del conjunt de les seves activitats. En aquest darrer sentit, creiem que s'hauria d'especificar que la possibilitat de prestar el servei de manera instrumental només escaurà quan l'activitat principal de l'entitat tingui un caràcter comunitari, és a dir, quan tingui per objecte donar resposta a les necessitats socials i culturals específiques de les comunitats i/o grups socials als quals vagi adreçada aquesta activitat.

Finalment, es prohibeix el control efectiu per part d'entitats privades amb ànim de lucre pel que fa a la selecció dels continguts i l'organització dels subjectes regulats en aquest capítol.

Article 39

Llicència i comunicació prèvia per a la prestació de serveis de comunicació audiovisual comunitaris sense ànim de lucre

Afegeix l'article 70 bis de la LCA

Aquest nou article estableix els procediments d'accés a l'activitat mitjançant llicència (en cas d'utilitzar espai radioelèctric) o comunicació prèvia (resta de supòsits) i els sotmet, amb caràcter general, als règims que estableixen els articles 51 i 52 de la LCA i al que preveu el capítol IV del títol IV de la LCA, respectivament.

Al contrari del que succeeix en els supòsits en què la prestació del servei té caràcter comercial, el text del DL no permet la possibilitat de transmetre, arrendar, cedir ni realitzar qualsevol negoci jurídic sobre la llicència per a la prestació d'aquests serveis, atesa la seva naturalesa no lucrativa. A més, estableix que s'ha de retornar la llicència en cas d'incapacitat per explotar-la.

En relació amb aquesta darrera previsió, cal plantejar a quins supòsits concrets es refereix i el motiu de la seva inclusió en aquest apartat. En tot cas, entenem que aquests supòsits s'haurien d'entendre assimilats als previstos en l'article 58 de la LCA per a la resta de prestadors privats.

Tant en el cas de la llicència com de la comunicació prèvia, preveu expressament que en les sol·licituds presentades en els concursos per a l'adjudicació de llicències i en les de declaracions de comunicació prèvia s'hi inclogui una descripció del caràcter social o cultural del servei i, en el primer cas, s'hi ha d'incloure el compromís per part de l'entitat adjudicatària "d'ajustar la seva programació a les necessitats socioculturals de l'àmbit d'audiència que es pretengui cobrir, garantir la participació de la comunitat a la qual s'adreça en la programació i la gestió del servei, i assumir totes aquelles altres

obligacions que es deriven de la condició de servei de comunicació audiovisual comunitari sense ànim de lucre”.

Així mateix, l'apartat 5 de l'article 70 bis estableix que “El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha d'establir mitjançant instrucció el contingut mínim que ha d'incloure la comunicació prèvia i ha de publicar un model de comunicació prèvia que ha de ser fàcilment accessible”. D'aquesta manera s'equipara el model de la comunicació prèvia per als prestadors de serveis de comunicació audiovisual comunitaris sense ànim de lucre al de la resta de prestadors de serveis mitjançant tecnologies altres que l'espectre radioelèctric.

Article 40

Obligacions dels prestadors de serveis de comunicació audiovisual comunitaris sense ànim de lucre

Afegeix l'article 70 ter de la LCA

Aquest nou article relaciona les obligacions dels prestadors de serveis audiovisuals sense ànim de lucre reflectides en els apartats següents:

- L'emissió ha de ser en obert i no pot contenir publicitat ni cap altra forma de comunicació comercial, llevat d'anuncis de servei públic o de caràcter benèfic, difusió gratuïta de les activitats de l'entitat titular del servei i altres entitats d'economia social i del tercer sector, i mecenatge o patrocini de col·laboradors del titular del servei, sempre que no suposin una promoció explícita de productes o serveis que hi estiguin vinculats.
- Justificació davant del CAC de la procedència dels seus fons i del desglossament dels ingressos i despeses. No recull cap límit de despesa d'explotació, com sí que ho fa l'article 32 de la LGCA (100.000 € de despeses d'explotació anuals en el cas de televisió i 50.000€ en el cas de la ràdio)⁹. Cal entendre, així mateix, que aquesta revisió per part del CAC s'hauria de fer anualment, atès que el límits establerts per a les despeses d'explotació són anuals. Per tant, caldria recollir aquesta obligació de manera expressa.

Cal recordar que l'article 8 del Projecte de decret dels serveis de comunicació audiovisual comunitaris sense ànim de lucre a Catalunya, en relació amb el qual el CAC va emetre informe l'any 2017, establia la justificació de la procedència dels seus fons, el desglossament dels ingressos i les despeses, així com els límits indicats més amunt. Aquell article gairebé reproduïa els apartats 6 i 7 de l'article 32 de la LGCA, inclosa la referència a l'autoritat audiovisual –el CAC a Catalunya–, a la qual s'atribuïa la competència per avaluar la gestió financera i de registre per al dipòsit de les memòries econòmiques i per autoritzar expressament despeses d'explotació superiors a les que indicava el Projecte de decret. Això no obstant, si es manté la redacció de l'avantprojecte comentada en la nota al peu número 8, caldria reconsiderar les previsions d'aquesta fiscalització.

⁹ Cal tenir en compte que l'Avantprojecte de LGCA (articles 48 i 80) flexibiliza el règim de prestació d'aquests serveis i elimina la fiscalització i el sistema d'avaluació de gestió financera per part de l'autoritat audiovisual.

- Acreditació del pagament dels drets, cànons o taxes que es derivin de l'activitat.
- Estableix com a causa específica d'extinció d'aquestes llicències l'incompliment reiterat de les obligacions que preveu el mateix article, d'acord amb el que disposa la nova redacció de l'article 58 de la LCA.
- Així mateix, estableix que la manca d'acreditació del compliment de les obligacions quan el CAC els ho requereixi comportarà la impossibilitat de continuar prestant el servei de comunicació audiovisual sotmès a comunicació prèvia.

Article 41

Serveis de comunicació audiovisual de les universitats i dels centres docents no universitaris

Afegeix l'article 70 quater de la LCA

D'acord amb aquest article, el CAC pot autoritzar a les universitats catalanes i als centres docents no universitaris la prestació de serveis de comunicació audiovisual per a l'emissió en obert de canals temàtics educatius i de divulgació cultural, prestació que se subjecta a les mateixes obligacions previstes per als serveis de comunicació audiovisual comunitaris sense ànim de lucre. En relació amb aquesta possibilitat, s'observa que el text no estableix un procediment diferenciat mitjançant el qual es possibilitaria l'assignació de l'espai corresponent, de manera que, en virtut del que estableix l'apartat 2 d'aquest article, s'efectua una remissió a l'article 70 *ter*.

Finalment, cal apuntar que el text del DL no inclou els establiments penitenciaris com a subjectes per a la prestació del servei, com sí que ho feia el Projecte de decret del 2017. En aquest sentit, convindria incloure'ls, amb el benentès, com ja va manifestar el CAC a l'informe al Projecte de decret,¹⁰ que s'ajustin a la resta de requisits que exigeix el text del DL.

Capítol VII. Accés a la informació de l'activitat audiovisual privada d'interès general amb una sol·licitud prèvia

Article 42

Denegació de sol·licituds d'informació

Modifica l'apartat 1 de l'article 73 de la LCA

Es modifica l'apartat 1 de l'article 73, en el sentit que el CAC pot denegar les sol·licituds d'informació en els supòsits que preveu la normativa sobre transparència.

Es tracta d'una remissió als límits del dret d'accés a la informació pública que estableixen l'article 21 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a

¹⁰ Acord 42/2017, de 10 de maig, del Ple del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

la informació pública i bon govern,¹¹ i l'article 14 de la Llei de l'Estat 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Ara bé, l'accés a la informació pública que regulen les lleis de transparència no s'adequa a la regulació del capítol VIII de la LCA, ni al títol mateix del capítol, ni a la proposta de modificació, en la mesura que continua mantenint l'accés a la informació de l'activitat audiovisual privada d'interès general. Cal recordar que la informació pública, tal com resta definida a la lletra b de l'article 2 de la Llei 19/2014, és "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Per tant, és indiferent que la informació sigui d'interès general o no.

En aquest sentit, caldrà adaptar íntegrament el capítol VII a la normativa sobre transparència que estableix, també, entre altres previsions, el procediment per atendre les sol·licituds d'accés, tot garantint alhora la preservació d'altres drets que se'n puguin veure afectats.

Article 43

Protecció de la infància i l'adolescència

Modifica l'article 81 de la LCA

La Comissió Europea té coneixement que els menors veuen cada vegada menys continguts audiovisuals mitjançant canals de televisió tradicionals (vegeu el gràfic de l'Observatori Audiovisual Europeu que s'adjunta a l'informe) i que consumeixen cada vegada més continguts a la carta i vídeos en línia.

La darrera revisió de la Directiva del 2018 ha eliminat el doble nivell de regulació existent fins llavors –l'anomenat *two-tier approach*– i l'ha substituït per un conjunt de normes comunes que s'apliquen a tots els serveis de comunicació audiovisual (lineals i a petició) quant al contingut que pugui perjudicar el desenvolupament físic, mental o moral dels menors.

En aquest sentit, els programes que poden perjudicar el desenvolupament físic, mental o moral dels menors –*content that may impair*– s'han de proposar únicament de tal manera que es garanteixi que els menors no els sentiran ni els veuran. Algunes de les mesures que els estats membres podran incloure és l'elecció de l'hora d'emissió, instruments de verificació de l'edat i altres mesures tècniques, que hauran de ser proporcionals al perjudici potencial del programa.

Així mateix, per a aquests continguts, els proveïdors també estarien obligats a facilitar informació suficient als espectadors sobre el contingut perjudicial per als menors i podrien utilitzar un sistema de descriptors –paraules o símbols– d'advertència de la presència de males paraules, sexe, violència, drogues o discriminació, (article 6 bis 1 de la Directiva). Això es podria fer, per exemple, mitjançant la corregulació d'un sistema de descriptors de continguts que n'indiquessin la possible naturalesa nociva. Els descriptors de continguts es podrien presentar a través de mitjans escrits, gràfics o acústics.

¹¹ Cal tenir en compte que, actualment, està en tràmit un projecte de decret per a l'aprovació del Reglament de desenvolupament parcial d'aquesta llei en relació amb diversos aspectes, entre els quals hi ha els relatius al procediment i l'aplicació dels límits.

Pel que fa als serveis de plataforma d'intercanvi de vídeos, la CE es decanta per un enfocament de corregulació –article 28 bis de la Directiva. La CE voldria convidar tots els serveis de plataforma de distribució de vídeos a treballar per elaborar un codi de conducta per a la indústria.

En relació amb els continguts més perjudicials –*harmful content*–, com ara la violència gratuïta i la pornografia, la CE subjecta aquests continguts a mesures més estrictes (com la verificació d'edat o codis PIN) per tal de proporcionar un grau de control alt al visionament d'aquests continguts.

En darrer lloc, cal no oblidar l'àmbit de les comunicacions comercials audiovisuals i la protecció de les persones menors d'edat. A banda de les obligacions generals de protecció dels menors en matèria de comunicacions audiovisuals comercials, la CE anima expressament a garantir l'ús dels codis de conducta d'autoregulació i corregulació per reduir de manera eficaç l'exposició dels infants i els menors a les comunicacions comercials audiovisuals relatives a aliments i begudes amb contingut alt en sal, sucres o greixos, o que no s'ajusten per altres conceptes a aquestes directrius nutricionals nacionals o internacionals.

De la mateixa manera, la CE encoratja els estats membres a garantir l'ús dels codis de conducta d'autoregulació i corregulació per limitar l'exposició dels menors a les comunicacions comercials audiovisuals relatives a begudes alcohòliques.

D'acord amb el que s'ha exposat més amunt, es pot observar com la protecció dels menors davant els continguts audiovisuals difosos pels mitjans i –com tindrem oportunitat de comentar més endavant– pels serveis de plataforma d'intercanvi de vídeos és un dels punts cabdals de la revisió de la Directiva.

Per aquest motiu, una de les conseqüències de la manca de transposició de la Directiva dintre del termini estipulat, provoca, al nostre entendre, una gran inseguretats jurídica, en què es deixa sense resposta l'equiparació legal que cerca la Directiva en termes de competència entre els diferents tipus de prestadors de serveis audiovisuals –serveis de comunicació a petició (plataformes VOD)– i els serveis tradicionals –ràdio i televisió–, ja que queden sense regular les conseqüències de l'incompliment, per part d'aquests subjectes, de les obligacions que imposa la Directiva relatives a proporcionar informació suficient sobre aquells continguts que puguin perjudicar el desenvolupament físic, mental o moral dels menors i a incorporar catàlegs separats per a aquells continguts perjudicials, especialment els de pornografia i violència gratuïta.

La manca de transposició també afecta l'obligació de reforçar la protecció al públic en general per part dels serveis a petició de la incitació a l'odi i la provocació de delictes de terrorisme, i l'aplicació de la directiva a les plataformes d'intercanvi de vídeos, que també han de prendre les mesures adequades sobre l'organització dels continguts per protegir, en tot cas, els menors de continguts violents o que puguin perjudicar el seu desenvolupament, així com el públic en general d'exposar-se a continguts que fomentin l'odi, el terrorisme o la pornografia infantil.

En aquest sentit, l'article 43 del Projecte de decret llei dona una nova redacció a l'article 81, amb la incorporació de la referència als prestadors de serveis de plataformes d'intercanvi de vídeos en relació amb les cauteles que s'ha de tenir en compte a l'hora d'emetre continguts que puguin ser perjudicials per a infants i adolescents. Així mateix, addiciona referències a la necessitat de sistemes d'accés condicional.

D'altra banda, estableix les franges horàries de protecció de la infància i l'adolescència, i dintre d'aquestes, les franges de protecció reforçada, així com l'horari d'emissió dels

programes dedicats a jocs d'atzar i apostes, i també els que tenen un contingut relacionat amb l'esoterisme i les paraciències.

Els prestadors de serveis de comunicació audiovisual a petició que ofereixin continguts que puguin afectar el desenvolupament físic, mental o moral dels infants i els adolescents han d'establir, entre altres mesures, catàlegs separats per a aquells continguts perjudicials, especialment els de pornografia i de violència gratuïta, així com incorporar sistemes de control parental d'accés a aquests continguts. El CAC ha d'impulsar d'autoregulació del sector a través de l'elaboració de codis de conducta, en els termes que preveu el nou article 89 bis de la LCA.

L'apartat 5 de l'article 81 fa referència a la necessitat que les comunicacions comercials audiovisuals no produeixin cap perjudici físic, psíquic o moral als infants i als adolescents, i estableix un seguit de limitacions que aquests continguts han de respectar.

Article 44

Senyalització dels continguts audiovisuals

Modifica l'article 83 de la LCA

Mitjançant la nova redacció que li dona l'article 44 del Projecte de decret llei, es clarifica l'abast material de l'article 83 amb la incorporació de la referència expressa als serveis de comunicació audiovisual a petició.

Article 45

Accés de les persones amb discapacitat a la comunicació audiovisual

Modifica l'article 84 de la LCA

La Directiva de serveis de comunicació audiovisual considera fonamental el dret de les persones amb discapacitat i de les persones d'edat avançada a participar i integrar-se en la vida social i cultural de la Unió, que està vinculat a la prestació d'uns serveis de comunicació audiovisual accessibles. L'accessibilitat als serveis de comunicació audiovisual es duu a terme mitjançant el llenguatge de signes, la subtitulació per a les persones sordes i amb dificultats auditives, els subtítols parlats i la descripció acústica.

En compliment de les consideracions exposades, l'article 45 del Projecte de decret llei modifica l'article 84 de la LCA, tot introduint al redactat de l'article les obligacions de garantia que els serveis d'accés mitjançant pàgines web siguin gradualment accessibles, així com que les guies electròniques de programació estiguin sincronitzades amb els programes i continguts que s'emeten i que aquestes guies informin de les mesures d'accessibilitat d'aquests programes i continguts audiovisuals.

Així mateix, la llengua catalana també s'ha d'incorporar progressivament a l'audiodescripció dels continguts audiovisuals per a persones cegues i s'han d'establir

mecanismes per garantir que la informació relativa a situacions d'emergència, incloses les comunicacions i els anuncis públics, es facilitin de manera accessible.

El nou redactat de l'article atorga al CAC la competència, a banda de la que ja ostentava en relació amb la potestat d'adoptar instruccions en aquesta qüestió, de promoure que els prestadors de serveis de comunicació audiovisual adoptin plans d'accessibilitat. Aquests plans han d'anar orientats a augmentar de manera contínua i progressiva l'accessibilitat als seus serveis per a les persones amb discapacitat i s'han de comunicar al Consell. El CAC també haurà de posar a disposició de la ciutadania un punt de contacte d'accés fàcil per donar informació i rebre queixes sobre qüestions relatives a l'accessibilitat en els continguts audiovisuals.

Article 46

Obligacions amb relació a la presència de la llengua i la cultura catalanes i de l'aranès en la comunicació audiovisual

Modifica l'article 86 de la LCA

Amb la modificació introduïda per l'article 46 del Projecte de decret llei, se substitueix l'anterior títol "Obligacions amb relació a la presència de la llengua i la cultura catalanes i de l'aranès en la comunicació audiovisual" per "Obligacions amb relació a la presència de la llengua catalana i de l'aranès en la comunicació audiovisual dels prestadors públics de serveis audiovisuals i dels prestadors sotmesos al règim de llicència".

Article 47

Obligacions amb relació a la presència de la llengua i la cultura catalanes i de l'aranès en la comunicació audiovisual dels prestadors dels serveis a petició i dels sotmesos al règim de comunicació prèvia

Afegeix l'article 86 bis a la LCA

L'article 47 del Projecte de decret llei addiciona un nou article 86 bis a la LCA en què s'estableixen les obligacions en llengua catalana i aranès dels prestadors de serveis a petició i dels sotmesos al règim de comunicació prèvia amb una audiència significativa a Catalunya –calculada d'acord amb els criteris que estableixi el CAC.

Aquests prestadors han d'incorporar en el seu catàleg respectiu programes en llengua catalana o en occità, aranès a l'Aran, així com aquells que ja es trobin disponibles en versió doblada o subtitulada i audiodescrita en llengua catalana i occità, aranès a l'Aran. Aquests prestadors han de garantir que les versions en aquestes llengües tinguin la prominència adequada en els seus catàlegs. El CAC haurà de determinar mitjançant instrucció els criteris per garantir la prominència esmentada.

Article 48

Obligacions en relació amb les obres europees

Afegeix l'article 87 bis a la LCA

La promoció de la diversitat cultural i lingüística en el nou entorn audiovisual és un altre dels punts clau per al legislador europeu. En aquest sentit, l'apartat 1 de l'article 13 de la Directiva de serveis de comunicació audiovisual preveu per als prestadors sota demanda una reserva en els seus catàlegs d'una quota d'almenys un 30% a obres audiovisuals europees i a garantir la visibilitat adequada d'aquestes obres.

Per tal de garantir que les obligacions en matèria de promoció de les obres europees no distorsionin el desenvolupament del mercat i permetin l'entrada de nous operadors, la Comissió considera que les empreses amb presència escassa en el mercat no han d'estar subjectes a aquests requisits. Aquest és el cas, per exemple, de les empreses amb un volum baix de negoci o les microempreses. En qualsevol cas, aquesta és una mesura voluntària de cada Estat membre i la contribució s'hauria de calcular tenint en compte exclusivament els ingressos obtinguts en l'Estat membre de recepció.

L'article 48 del Projecte de decret, que afegeix l'article 87 bis a la LCA, s'inspira en aquestes noves previsions de la Directiva i incorpora l'obligació que els serveis de comunicació audiovisual a petició disposin en els seus catàlegs de la reserva del 30% d'obres audiovisuals europees en tot moment i en garanteixin la prominència. D'aquest 30%, el 50%, és a dir, el 15%, haurà de ser d'obres audiovisuals europees en llengua catalana o en aranès. El CAC haurà de determinar mitjançant instrucció els criteris per garantir la prominència d'aquests continguts, així com la fórmula del càlcul del percentatge del 30% d'acord amb les directrius que estableixi la Comissió Europea.

El nou article també incorpora l'excepció d'aplicació de les obligacions exposades més amunt als prestadors de serveis de comunicació audiovisual a petició amb baixa audiència i baix volum de negoci, també d'acord amb les directrius que estableixi la Comissió Europea.

Article 49

Foment de la producció cinematogràfica i audiovisual

Afegeix l'article 87 ter a la LCA

Seguint amb la promoció de la diversitat cultural i lingüística en el nou entorn audiovisual, especialment pel que fa al foment de la producció cinematogràfica i audiovisual, l'apartat 2 de l'article 13 de la Directiva permet imposar als prestadors sota demanda contribucions financeres (inversions directes o exaccions assignades a fons cinematogràfics nacionals) als serveis sota demanda de la seva competència, així com, en determinades condicions, als prestadors establerts en un altre Estat membre, però dirigits al seu públic nacional.

En línia amb l'anterior previsió, i amb l'objectiu de fomentar la producció cinematogràfica i audiovisual, el Projecte de decret llei estableix l'obligació per als prestadors de serveis de comunicació audiovisual a petició establerts en altres estats membres de la Unió que ofereixin els seus serveis a l'audiència de Catalunya de contribuir al finançament de les obres audiovisuals europees.

Aquesta contribució s'haurà de basar en els ingressos d'aquests prestadors en el territori de recepció dels seus continguts i s'hauran de destinar al foment d'obres audiovisuals en les llengües oficials.

En aquest sentit, l'apartat 2 de l'article 87 ter fa referència a l'article 36 de la Llei estatal 55/2007, de 28 de desembre, del cinema,¹² pel que fa als criteris per a la transferència dels fons d'ajuts i els crèdits a què es refereix aquest nou article de la LCA, a l'òrgan competent de la Generalitat en matèria de cinema i d'audiovisuals, el qual destinarà aquests fons per a la producció, exhibició, distribució i promoció de la indústria cinematogràfica i audiovisual en català i en aranès.

Aquestes previsions seran aplicables als ingressos que, si s'escau, l'Estat percebi com a contribució dels prestadors de serveis de comunicació audiovisual a petició que estiguin establerts en altres estats membres de la Unió Europea i que es destinin als Fons de Protecció de la Cinematografia i l'Audiovisual.

Pel que fa a la producció d'obra audiovisual europea independent d'aquest tipus de prestadors, que ofereixen els seus serveis a l'audiència de Catalunya, la contribució directa a aquest tipus de produccions s'haurà de dedicar, almenys en un 50%, a la producció en llengua catalana o en aranès, dins del percentatge de reserva que s'estableixi per a les llengües de l'Estat.

Igual que a l'article 87 bis, aquesta obligació no serà d'aplicació als prestadors de serveis a petició amb baixa audiència i baix volum de negoci, d'acord amb les directrius que estableixi la Comissió Europea.

Article 50

Drets dels usuaris de serveis de comunicació audiovisual

Suprimeix l'apartat 2 de l'article 88 de la LCA

L'article 50 del Projecte de decret llei suprimeix l'apartat 2 de l'article 88 de la LCA, atès que incorpora les previsions relatives a l'alfabetització mediàtica en un nou article 88 bis. D'aquí que hagi estat eliminat en la nova proposta legislativa.

Article 51

Alfabetització mediàtica

Afegeix l'article 88 bis a la LCA

La Directiva de serveis de comunicació audiovisual disposa la necessitat d'establir mesures per promoure l'alfabetització mediàtica. Aquestes mesures tenen per objectiu dotar la ciutadania amb aquelles habilitats de pensament crític que són necessàries per a discernir, analitzar realitats complexes i reconèixer la diferència entre opinions i fets, en relació amb els mitjans audiovisuals. Els prestadors dels serveis de comunicació audiovisual i els serveis de plataforma d'intercanvi de vídeos han de cooperar amb els diversos agents socioculturals implicats en l'educació en comunicació per tal de promoure l'alfabetització mediàtica.

El nou article 88 bis de la LCA s'inspira en les previsions que conté la Directiva en aquesta matèria i incorpora un article específic amb obligacions per als prestadors de serveis de comunicació audiovisual, per als serveis de plataforma d'intercanvi de vídeos

¹² <https://www.boe.es/buscar/pdf/2007/BOE-A-2007-22439-consolidado.pdf>

i per a les autoritats públiques –el CAC i els diferents departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya– per tal d'impulsar i promoure mesures d'alfabetització mediàtica en els seus àmbits d'actuació respectius.

Article 52

Addició d'un nou títol V bis “Disposicions aplicables als serveis d'intercanvi de vídeos a través de plataforma”

La Directiva reconeix que els nous tipus de continguts, com els vídeos curts o el contingut generat pels usuaris, han adquirit més importància i els nous prestadors, inclosos els de serveis de vídeo sota demanda i les plataformes d'intercanvi de vídeos, estan ja ben assentats. Tenint en compte això, la Directiva posa en relleu que les plataformes d'intercanvi de vídeos posen continguts audiovisuals a disposició del qui hi accedeix, cada vegada més el públic en general i els joves en particular. Aquests serveis competeixen per la mateixa audiència i ingressos que els serveis de comunicació audiovisual. A més, aquests serveis també tenen un impacte considerable, ja que ofereixen als usuaris la possibilitat de configurar les opinions d'altres usuaris i influir-hi. Per tant, cal protegir els menors de continguts nocius i tots els ciutadans, de la incitació a l'odi, la violència i el terrorisme.

Per aquests motius, el legislador europeu ha decidit incorporar a l'àmbit d'aplicació de la Directiva els serveis de plataforma d'intercanvi de vídeos, als quals se'ls aplica un seguit de disposicions específiques per protegir especialment els menors i els grups de risc, així com la ciutadania en general, de continguts nocius i perjudicials que poden afectar el seu desenvolupament físic, mental o moral, així com a l'expressió d'una opinió pública fonamentada en fets veraçs i contrastats.

En línia amb l'ampliació de l'àmbit d'aplicació de la Directiva de serveis de comunicació audiovisual, el Projecte de decret llei incorpora a la LCA un nou títol V bis en què s'inclouen diferents articles que regulen els drets de les persones usuàries en relació amb els serveis d'intercanvi de vídeos a través de plataforma i les mesures de protecció de les persones usuàries en els serveis d'intercanvi de vídeos a través de plataforma, i disposen les mesures per contrarestar la difusió de continguts que incitin a la violència o a l'odi.

Article 53

Drets de les persones usuàries en relació amb els serveis d'intercanvi de vídeos a través de plataforma

Afegeix l'article 89 bis a la LCA

Prenent en consideració els articles 28 bis i 28 ter de la Directiva, l'article 53 del Projecte de decret llei incorpora un nou article 89 bis a la LCA que estableix que, sens perjudici d'allò que disposa la legislació en matèria de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, el CAC ha de vetllar perquè els prestadors de serveis de plataformes d'intercanvi de vídeos adoptin les mesures adequades per protegir els infants i els adolescents de programes, vídeos generats per usuaris i comunicacions comercials audiovisuals que puguin perjudicar el seu desenvolupament físic, mental o moral. Aquests continguts només hauran d'estar accessibles mitjançant mesures

proporcionades que incloguin l'elecció de l'hora d'emissió, instruments de verificació d'edat o altres mesures tècniques.

El CAC també haurà de vetllar perquè els prestadors de serveis de plataformes d'intercanvi de vídeos adoptin les mesures adequades per protegir el públic en general dels programes, els vídeos generats per usuaris i les comunicacions comercials audiovisuals que incitin a la violència o l'odi dirigits contra un grup de persones o un membre d'un grup en els termes de la lletra a de l'article 8 bis de la LCA. El CAC també haurà de vetllar perquè les plataformes d'intercanvi de vídeos adoptin mesures adequades envers els programes, els vídeos generats per usuaris i les comunicacions comercials audiovisuals que incloguin continguts, la difusió dels quals constitueixi una provocació pública a la comissió d'un delictes de terrorisme, infraccions relacionades amb la pornografia infantil o delictes de caràcter racista i xenòfob.

El CAC també haurà de vetllar perquè els prestadors de plataforma d'intercanvi de vídeos adoptin les mesures adequades per al compliment d'obligacions en matèria de comunicacions comercials audiovisuals –publicitat prohibida, transparència, informació–, així com per a l'adopció de codis de conducta en matèria de: i) begudes i aliments amb un efecte nutricional o fisiològic, en particular greixos, àcids grassos trans, sal o sodi i sucres; ii) per impulsar mesures per evitar l'exposició dels infants i adolescents a les comunicacions comercials audiovisuals que promoguin els jocs i les apostes; iii) de senyalització de continguts; i iv) per evitar la desinformació en línia.

El nou article 89 bis també fa referència, sense perjudici de la possibilitat de recórrer a la via jurisdiccional ordinària, a la mediació com a mètode de gestió de les controvèrsies que puguin sorgir entre les persones usuàries i els prestadors de plataformes d'intercanvi de vídeos. El CAC i l'Administració de la Generalitat han d'impulsar la mediació com a mecanisme de resolució dels conflictes que puguin sorgir.

Article 54

Mesures de protecció de les persones usuàries en els serveis d'intercanvi de vídeos a través de plataforma

Afegeix l'article 89 ter a la LCA

L'article 54 del Projecte de decret llei introdueix un nou article 89 ter a la LCA que preveu les diferents mesures de protecció de les persones usuàries en els serveis d'intercanvi de vídeos a través de plataforma.

Així, l'apartat 1 del nou article 89 ter estableix un seguit de mesures a aplicar, atenent les característiques de la categoria de persones que cal protegir, així com dels drets i interessos legítims en joc, inclosos els dels prestadors de plataformes d'intercanvi de vídeos i els usuaris que hagin creat o pujat el contingut, i de l'interès públic.

Les mesures que s'adoptin han de ser viables i proporcionades i no poden derivar en mesures de control previ ni en el filtratge de continguts relatius a activitats il·lícites. La implementació de les mesures s'ha de fer, preferiblement, mitjançant instruments d'autoregulació, que, en tot cas, s'han de posar en coneixement del CAC.

Article 55

Mesures per a contrarestar la difusió de continguts que incitin a la violència o a l'odi

Afegeix l'article 89 quater a la LCA

Finalment, l'article 55 del Projecte de decret llei afegeix l'article 89 quater a la LCA. Aquest nou article disposa mesures per a contrarestar la difusió de continguts que incitin a la violència o a l'odi.

Aquestes mesures constitueixen el protocol d'actuació en el supòsit que el CAC constatés la difusió de continguts que incitin a la violència o a l'odi que puguin constituir il·lícits penals. A banda d'això, el nou article faculta el CAC, sens perjudici del que disposa la normativa sobre protecció de dades de caràcter personal, a fer públiques algunes de les actuacions que s'hagin dut a terme en aquests supòsits.

Així mateix, els prestadors de serveis de plataforma d'intercanvi de vídeos han de fer públiques en la seva plataforma i de manera visible les resolucions de retirada o filtratge de continguts.

Article 56

Modificació del títol VI de la LCA “De la comunicació comercial audiovisual”

ï

La Comissió Europea considera que l'aparició de nous serveis, inclosos aquells sense publicitat, ha conduït a un increment de la llibertat d'elecció per part de les persones teleespectadores, que poden triar ofertes alternatives a aquelles que s'ofereixen amb contingut publicitari. En coherència amb això, el legislador comunitari ha introduït en la Directiva més flexibilitat en el règim de les comunicacions comercials audiovisuals, especialment en matèria d'emplaçament de productes i de patrocini. Això ha comportat que en la darrera revisió de la Directiva es disposi que la proporció d'anuncis de publicitat televisiva i d'anuncis de televenda en el període comprès entre les 6.00 i les 18.00 hores no ha d'excedir del 20% d'aquest període, mentre que la proporció d'anuncis de publicitat televisiva i d'anuncis de televenda en el període comprès entre les 18.00 i les 24.00 hores no ha de passar del 20% d'aquesta franja temporal.

Així mateix, la transmissió de pel·lícules realitzades per a la televisió (amb exclusió de les sèries, els serials i els documentals), obres cinematogràfiques i programes informatius només pot ser interrompuda per publicitat televisiva i per televenda una vegada per cada període previst de trenta minuts com a mínim. La transmissió de programes infantils podrà ser interrompuda per publicitat televisiva una vegada per cada període previst de trenta minuts com a mínim, sempre que la durada prevista del programa sigui superior a trenta minuts. Es prohibeix la transmissió de televenda durant els programes infantils. No s'ha d'inserir publicitat televisiva ni televenda durant els serveis religiosos.

D'altra banda, com ja s'ha tingut oportunitat de comentar en aquest informe, la Directiva reforça les disposicions que protegeixen els menors de les comunicacions comercials audiovisuals inadequades, com ara les d'aliments amb contingut alt en greixos, sal o sodi i sucres i les de begudes alcohòliques, i fomenta, en cas necessari, codis de conducta a escala europea. L'article 9 de la Directiva estableix els supòsits de comunicacions comercials prohibides. En la nova revisió de la Directiva es manifesta la

preocupació relativa al fet que els menors d'edat estiguin eficaçment protegits de l'exposició a les comunicacions comercials audiovisuals relatives a la promoció dels jocs d'atzar.

La promoció creuada de continguts entre canals que pertanyen al mateix grup no computa als efectes dels càlculs del temps destinat a emissió de comunicacions comercials audiovisuals.

Pel que fa als anuncis de patrocini, la proposta de revisió estableix que aquests anuncis poden incloure referències promocionals als productes o serveis del patrocinador, però sense incitar directament a la compra de béns i serveis. Els anuncis de patrocini han de continuar informant clarament les persones teleespectadores que el contingut és un patrocini. El contingut d'un programa patrocinat no s'ha de veure influenciat de manera que es vegi afectada la independència editorial del prestador de servei de comunicació audiovisual. S'estableixen els supòsits en els quals el patrocini no és possible.

L'emplaçament de producte també es flexibilitza. La Directiva àmplia els supòsits en què es pot realitzar, excloent únicament d'aquesta possibilitat els programes informatius i d'actualitat, els programes d'assumptes de les persones consumidores, els programes religiosos i els programes amb una audiència infantil important. Els programes que continguin emplaçaments de productes s'hauran de centrar a informar clarament les persones teleespectadores de l'existència de l'emplaçament i de garantir que no es vegi afectada la independència editorial del prestador de serveis de comunicació audiovisual.

Pel que fa al règim de les comunicacions comercials audiovisuals de les plataformes de distribució de vídeos, la CE apunta que ja les regula la Directiva 2005/29/CE del Parlament Europeu i del Consell, que prohibeix les pràctiques comercials deslleials de les empreses en les seves relacions amb els consumidors, com les pràctiques agressives i enganyoses que es produeixen en els serveis de la societat de la informació.¹³

Pel que fa a les comunicacions comercials relatives al tabac i els productes relacionats en les plataformes de distribució de vídeos, les prohibicions que preveu la Directiva 2003/33/CE del Parlament Europeu i del Consell,¹⁴ així com les prohibicions aplicables a les comunicacions relatives als cigarrets electrònics i envasos de recàrrega, d'acord amb la Directiva 2014/40/UE del Parlament Europeu i del Consell,¹⁵ garanteixen una protecció suficient dels consumidors. Segons manifesta la CE en la proposta de revisió "[...] les mesures que estableix aquesta Directiva complementen, per tant, les de les directives 2005/29/CE, 2003/33/CE i 2014/40/UE [...]".

L'adopció d'un instrument normatiu d'àmbit català que incorporés la flexibilització del règim de les comunicacions comercials audiovisuals que estableix la Directiva, possibilitaria que els serveis de comunicació poguessin adoptar aquest règim pel que fa a l'emissió dels continguts publicitaris.

¹³ <<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2005:149:0022:0039:es:PDF>>

¹⁴ <<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/ES/TXT/PDF/?uri=CELEX:32003L0033&from=ES>>

¹⁵ <<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/ES/TXT/PDF/?uri=CELEX:32014L0040&from=ES>>

Article 57

Comunicació comercial audiovisual

Modifica l'article 90 de la LCA

La redacció que introdueix l'article 57 del Projecte de decret llei a l'article 90 de la LCA substitueix les definicions de "publicitat", "televenda" i "patrocini publicitari", que s'han incorporat a l'article 1 del Projecte de decret llei relatiu a "definicions", i incorpora els supòsits de *publicitat prohibida*, en línia amb els que disposa l'article 9 de la Directiva. El nou article també estableix el foment dels instruments de corregulació i autoregulació, especialment dels codis de conducta, en relació amb les comunicacions comercials audiovisuals inadequades de begudes alcohòliques o d'aliments o begudes que continguin nutrients o substàncies amb un efecte nutricional o fisiològic, en particular greixos, àcids grassos trans, sal o sodi i sucres, dels quals es desaconsella una ingesta excessiva en la dieta general, quan en aquest segon cas, acompanyin o s'incloguin en programes infantils.

Article 58

Publicitat i televenda prohibides

Modifica l'article 93 de la LCA

L'article 58 del Projecte de decret llei afegeix una lletra *h* a l'apartat 1 de l'article 93 – publicitat i televenda prohibides –, en què es recull el supòsit de la publicitat dels jocs d'atzar i d'apostes en horari protegit, amb l'excepció de les loteries de la Generalitat. En qualsevol cas, la difusió d'aquests continguts no pot tenir lloc en blocs publicitaris immediatament anteriors o posteriors a emissions de programes dirigits específicament a infants i adolescents, ni fer-ne patrocini.

L'article 58 també modifica l'apartat 2 de l'article 93 de la LCA. El nou redactat no permet emetre o difondre cap tipus de comunicació comercial audiovisual en emissions de prestadors de serveis de comunicació audiovisual que no tinguin un títol habilitant per a la prestació del seu servei –llicència o comunicació prèvia.

Finalment, l'article 58 del Projecte de decret llei introdueix un nou apartat 3, que és, parcialment, l'anterior apartat 2 de l'article 93 de la LCA.

Article 59

Publicitat i televenda encobertes

Suprimeix l'article 94 de la LCA

L'article 59 del Projecte de decret llei suprimeix l'article 94 de la LCA relatiu a la publicitat i la televenda encobertes. Aquesta supressió respon al que ja s'apuntava més amunt en relació amb una major flexibilitat en el règim de les comunicacions comercials audiovisuals, especialment en matèria d'emplaçament de productes i de patrocini. A més, el Projecte de decret llei introdueix articles específics relatius a l'emplaçament de producte i modifica les previsions que contenen la inserció entre programes i les interrupcions publicitàries de la programació televisiva i el patrocini.

Article 60

L'emplaçament de producte

Afegeix l'article 95 bis a la LCA

La mateixa Directiva reconeix que la liberalització de l'emplaçament de producte no ha aportat l'enlairament esperat d'aquesta forma de comunicació comercial audiovisual. En particular, la prohibició general d'emplaçament de producte, tot i que amb algunes excepcions, no ha donat seguretat jurídica als prestadors de serveis de comunicació. Així doncs, s'arriba a la conclusió que cal permetre l'emplaçament de producte en tots els serveis de comunicació audiovisual i plataformes d'intercanvi de vídeos, amb determinades excepcions.

L'article 60 del Projecte de decret llei introdueix l'article 95 bis a la LCA. Aquest article preveu les condicions i els supòsits en què se'n permet l'ús. En qualsevol cas, l'emplaçament no s'ha d'autoritzar en els programes de notícies i d'actualitat, ni en els programes referits als drets de la persona consumidora, ni en els programes religiosos ni en els programes infantils.

L'emplaçament de producte no podrà incentivar a la compra o a l'arrendament de béns i serveis ni donar prominència indeguda als productes de què es tracti. Així mateix, s'haurà d'informar l'audiència de l'existència de l'emplaçament –en les condicions que estipula l'article. Quan l'emplaçament de producte estigui permès, aquest ús no haurà d'influir en el contingut del programa ni en l'organització del seu horari de programació.

Article 61

Publicitat i televenda adreçada a la infància i l'adolescència

Modifica l'article 96 de la LCA

En línia amb la rellevància que el nou redactat dona a la protecció dels menors davant els serveis i continguts audiovisuals –inclosos els que difonen les plataformes d'intercanvi de vídeos–, el nou redactat de l'article 96 de la LCA actualitza el redactat del 2005, amb la introducció de les noves previsions derivades de la Directiva de serveis de comunicació audiovisual pel que fa a la publicitat i a la televenda adreçada a la infància i l'adolescència.

Article 62

Difusió de publicitat i televenda en blocs i aïllada

Afegeix l'apartat 3 de l'article 97 a la LCA

L'article 62 del Projecte de decret llei afegeix un nou apartat 3 a l'article 97 de la LCA que estableix la necessitat que la publicitat i la televenda es diferenciïn clarament del contingut editorial del programa mitjançant elements òptics i/o acústics. Cal recordar que la Directiva de serveis de comunicació posa especial èmfasi en la necessitat de posar a disposició de l'audiència la informació i transparència degudes que els permeti distingir el contingut editorial del contingut publicitari.

Article 63

Inserció entre programes i interrupcions publicitàries de la programació televisiva

Modifica l'article 98 de la LCA

L'article 63 del Projecte de decret Llei modifica l'article 98 de la LCA en el sentit d'introduir-hi les noves previsions que es deriven de la darrera revisió de la Directiva, i que ja s'han esmentat més amunt, quant als supòsits d'interrupcions publicitàries de la programació televisiva entre els programes, incloses les emissions esportives.

Article 64

Durada per període horari i dia a la televisió

Modifica l'article 99 de la LCA

Igual que l'article 63 del Projecte de decret Llei, l'article 64 introdueix al redactat de la LCA les noves previsions derivades de la durada de la publicitat per període horari i dia de la televisió.

Així, la modificació preveu que el temps total dedicat a l'emissió de publicitat televisiva en totes les seves formes i a la televenda no pot ser superior al 20% del temps diari d'emissió en cadascun dels períodes compresos entre les 6.00 i les 18 hores i les 18 i les 24 hores. La modificació de l'article també estableix les excepcions a aquestes limitacions de còmput.

Article 65

Limitacions a la presència de continguts publicitaris en el servei públic audiovisual de Catalunya

Modifica l'article 100 de la LCA

L'article 65 del Projecte de decret Llei modifica l'apartat 1 i suprimeix els apartats 2 , 3 i 4 de l'article 100 de la Llei 22/2005. L'apartat 1 es modifica en el sentit de vincular les limitacions que estableix la modificació de l'article 99 de la LCA a la presència de continguts publicitaris en el servei públic audiovisual de Catalunya.

Article 66

Deures i obligacions principals dels patrocinadors

Modifica l'article 101 de la LCA

L'article 66 del Projecte de decret Llei modifica la lletra a de l'article 101 de la LCA, en el sentit d'introduir-hi la previsió derivada de la Directiva relativa a la necessitat que els patrocinadors informin el públic del patrocini al principi, a l'inici de cada represa després dels talls que es produeixin o al final del programa, mitjançant el nom, logotip o qualsevol altre símbol, producte o servei del patrocinador.

Article 67

Naturalesa

Modifica l'article 113 de la LCA

Es considera que en el redactat que proposa el DL caldria reforçar-hi el caràcter independent del Consell, ubicant la paraula "independent" després "d'autoritat". Així mateix, es considera que caldria incloure-hi, tal com preveu la Directiva europea, l'àmbit de les plataformes d'intercanvi de vídeos, a més de la comunicació pública i privada. Per tant, caldria considerar el CAC com "l'autoritat independent de regulació dels serveis de comunicació audiovisuals públics i privats, i les plataformes d'intercanvi de vídeos".

Article 68

Funcions del CAC

Modifica l'article 115 de la LCA

En relació amb les funcions del CAC, el text del DL disposa que aquest organisme haurà de vetllar especialment per la protecció dels drets i les llibertats en l'àmbit de la comunicació audiovisual quan els afectats puguin ser infants i adolescents (lletra a).

La lletra b d'aquest article inclou com a funcions del CAC, entre d'altres, la de vetllar per la memòria democràtica i la cultura de la pau.

Així mateix, estableix com a funció del CAC la de vetllar per difondre el principi d'igualtat de gènere i fer estudis sobre el compliment de la perspectiva de gènere en la informació dels mitjans de comunicació audiovisual i també de l'impacte de gènere en els continguts i programacions (lletres d i q, respectivament).

D'altra banda, atès que entre les missions del servei públic audiovisual i en els criteris d'adjudicació de la llicència es troba el foment de la llengua i la cultura catalanes, així com l'ús de l'aranès, la proposta disposa que el CAC haurà de vetllar per la pluralitat lingüística i cultural en el conjunt del sistema audiovisual, especialment pel que fa a la preservació i normalització del català i de l'aranès (lletra c).

Pel que fa a la lletra h, entenem que si la publicitat, el patrocini i la televenda són formes de comunicació comercial audiovisual (apartat 17 de l'article 1 del text del DL) és innecessari citar-les.

Igualment, la modificació preveu que el CAC formi part de les plataformes i xarxes europees i internacionals d'autoritats reguladores independents, especialment del Grup d'Entitats Reguladores de la Unió Europea, en la forma que estableixi la normativa corresponent (lletra g).

En relació amb aquest Grup, s'observa que la Decisió C(2014) 462 final de la Comissió, de 3 de febrer de 2014, estableix la denominació "Grup d'entitats reguladores europees per als serveis dels mitjans de comunicació audiovisuals".¹⁶

¹⁶ Decisión C(2014) 462 final de la Comisión, de 3 de febrero de 2014, por la que se establece un Grupo de entidades reguladoras europeas para los servicios de los medios de comunicación audiovisuales.

De la modificació proposada, en destaca el que disposa la lletra *i*, mitjançant la qual s'atribueix al CAC la funció de vetllar pel compliment de les mesures que estableixen aquesta llei i les que siguin d'aplicació per part dels prestadors de plataformes d'intercanvi de vídeos subjectes a aquesta llei (lletra *j*).

Així mateix, la lletra *l* disposa que el CAC ha de promoure l'adopció de normes de corregulació. Actualment, aquesta promoció per part del CAC la recull l'article 78 de la LCA, sobre la corregulació dels continguts audiovisuals, però no les funcions de l'article 115 de la LCA.

D'altra banda, estableix que el CAC ha de promoure mesures d'alfabetització mediàtica, en col·laboració amb l'Administració de la Generalitat, i resoldre amb caràcter vinculant les queixes formulades pels usuaris dels serveis de comunicació audiovisual, entre d'altres (lletres *k* i *r*, respectivament).

En relació amb la lletra *p*, l'emissió de l'informe previ pel que fa als avantprojectes de llei i els projectes de disposicions de caràcter general que continguin normes relatives al sector audiovisual, també s'ha d'emetre en "llurs modificacions eventuais", de conformitat amb el que estableix la lletra *a* de l'article 10 de la LCAC.

Així mateix, pel que fa a la lletra *r* de la proposta de modificació, es planteja la resolució, amb caràcter vinculant, de les queixes formulades pels usuaris dels serveis de comunicació audiovisual. Què comporta el caràcter vinculant de la resolució i a qui vincula?

La introducció d'aquests canvis en les funcions del CAC estan en concordança amb els objectius que estableix la Directiva del 2018, especialment pel que fa a la promoció de l'alfabetització mediàtica, el reforçament de la independència de les autoritats reguladores, la protecció dels consumidors davant les noves pràctiques de consum audiovisual, el reforçament de la protecció de la persona espectadora en relació amb els continguts que incitin a la violència, l'odi i el terrorisme, i la protecció reforçada dels infants i els adolescents, especialment en els continguts difosos per les plataformes d'intercanvi de vídeos subjectes a aquesta llei.

Article 69

Potestats del CAC

Modifica l'article 116 de la LCA

Entre les potestats del CAC que s'inclouen en aquest article, cal destacar com a novetat l'avaluació dels codis de conducta aprovats pels prestadors subjectes a l'àmbit d'aplicació de la llei, per tant, inclosos els prestadors de plataforma d'intercanvi de vídeos. També s'hi inclou l'establiment de les mesures a què es refereix l'article 3 bis i la seva intervenció directa quan l'aplicació dels codis de conducta no resulti eficaç o requereixi l'adopció de mesures més estrictes.

El CAC, d'acord amb el que disposa la lletra *c* d'aquest article, exerceix les potestats d'inspecció, control, sanció i avaluació que li atribueix la LCA. Aquesta darrera s'incorpora *ex novo* i l'única referència que se'n pot trobar a l'articulat és al nou article 89 *ter*, que, a l'apartat 3 estableix que "Per tal de dur a terme la implementació de les mesures que preveu l'apartat 1, els prestadors de plataformes d'intercanvi de vídeos han d'usar, preferiblement, instruments d'autoregulació. A aquest efecte, els prestadors de

plataformes d'intercanvi de vídeos han de posar en coneixement del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, per tal que les analitzi i les avalui, les mesures que es prevegin i s'incorporin al codi.”

D'altra banda, les potestats d'inspecció, control i sanció les recull l'article 115 de la LCA vigent no com una potestat, sinó com una funció del CAC. En tot cas, cal observar les consideracions que es faran més endavant en l'anàlisi dels articles 71 i 72 del text del DL.

Entre la resta de potestats, s'hi inclou també la de posar en coneixement de les autoritats competents les infraccions que adverteixi respecte dels prestadors de serveis de comunicació audiovisual i prestadors de plataforma d'intercanvi de vídeos de les obligacions que estableix la normativa audiovisual i de la societat de la informació quan es tracti d'activitats audiovisuals no incloses en l'àmbit d'aplicació de la LCA.

Així mateix, la lletra e atribueix al CAC la potestat d'advertir de la retirada de continguts perjudicials i/o il·legals als prestadors de plataforma d'intercanvi de vídeos, tot assenyalant la necessitat de retirar o de restringir els continguts esmentats.

D'altra banda, la lletra g disposa que el CAC instarà l'òrgan competent de l'Administració de la Generalitat a exercir les funcions inspectores corresponents, en cas de detectar anomalies en el compliment d'aquesta llei per part d'algun servei públic de comunicació audiovisual. Caldria concretar l'abast del terme *anomalies*.

Es disposa, també, que el CAC haurà d'instar les altres autoritats reguladores, administracions públiques competents en mitjans de comunicació audiovisual les emissions dels quals es difonguin a Catalunya i que no estiguin subjectes al Consell, a adoptar les mesures adequades i també instar el Ministeri Fiscal a actuar quan les conductes detectades puguin ser susceptibles de sanció penal.

En qualsevol cas, de la reformulació de les potestats del CAC, se n'observa que s'ha eliminat, entre altres aspectes, la potestat de requerir informació i demanar la compareixença dels prestadors i distribuïdors de serveis de comunicació audiovisual (lletra c de l'article 116 vigent de la LCA). Cal observar que si bé els apartats 1 i 3 del nou article 128 bis estableixen el deure de col·laboració i el de compareixença, això no és obstacle per ubicar-lo a l'article 116, com a potestat genèrica del CAC que no ha d'estar vinculada necessàriament a l'exercici d'una actuació concreta.

S'observa també la supressió de la potestat d'imposar multes coercitives per garantir el compliment de les obligacions dels prestadors envers l'autoritat audiovisual, especialment pel que fa als deures derivats de l'exercici de les potestats que estableix aquest article i de les potestats d'inspecció i control (lletra e de l'article 116 vigent de la LCA).

Considerem necessari que el CAC mantingui aquesta potestat i que se'n completi el redactat amb l'establiment de la forma i la quantia d'aquestes multes, en els termes de l'article 103 de la LPAC.

Sens perjudici de la potestat sancionadora que l'article 129 de la LCA atorga al CAC, també desapareix la potestat d'adoptar mesures cautelars en cas d'una urgència justificada per evitar que l'incompliment de les obligacions produeixi un perjudici greu i irreparable al pluralisme, la llibertat de comunicació o els drets dels ciutadans, les quals poden comportar actualment la suspensió provisional de l'eficàcia de la llicència.

Entenent que es tracta de les “mesures provisionals” que estableix la nova redacció de l'article 140, que, efectivament, poden consistir en la suspensió provisional de la llicència, això no ha de ser un obstacle per ubicar-les, també, en aquest precepte.

Finalment, cal assenyalar que el contingut de la lletra *k* sembla que fa referència al supòsit que estableix l'apartat 2 de l'article 61 de la LGCA i, per tant, caldria adequar-ne la redacció a les “comunicacions comercials elaborades per persones alienes al prestador de serveis de comunicació”.¹⁷

Títol IX. De l'activitat d'inspecció i del règim d'infraccions i de sancions

Article 71

Competència

Modifica els apartats 2 i 3 de l'article 127 de la LCA.

El text del DL manté la competència del CAC pel que fa a la inspecció i el control de les activitats dels prestadors de servei de comunicació audiovisual, en relació amb el compliment de les obligacions que els corresponen. Pel que fa a la competència de la Generalitat –que s'assigna a la seva Administració i no a *l'òrgan competent dins d'aquesta*, com fins ara– s'estableix que pot inspeccionar la prestació de serveis de comunicació audiovisual –se suprimeix la referència als *aspectes tècnics* d'aquesta prestació, de conformitat amb les SSTC 78/2017, de 22 de juny i 48/2018, de 10 de maig–, inclosos els supòsits de prestació de serveis audiovisuals sense haver obtingut la llicència o sense haver complert amb el deure de comunicació prèvia. A aquesta potestat inspectora s'hi afegeix la de control, potestat que ja tenia assignada en virtut de la lletra *j* de l'article 111, en la redacció donada per la Llei 2/2012, que, pel que fa a l'incís *en els aspectes tècnics*, les SSTC esmentades més amunt van declarar inconstitucional i nul.

D'altra banda, determina que la realització de les activitats d'inspecció i control de l'Administració de la Generalitat han d'ésser trameses al CAC, perquè pugui exercir les potestats de sanció establertes per aquest títol, sens perjudici de les potestats sancionadores que corresponen als departaments competents de l'Administració de la Generalitat –i no únicament a *l'òrgan competent de l'Administració en matèria de comunicacions electròniques*– com en la redacció actual.

Així, tenint en compte que el CAC manté les potestats d'inspecció i control de les activitats dels prestadors de servei de comunicació audiovisual i que l'Administració de la Generalitat conserva aquestes mateixes potestats pel que fa a la prestació de serveis audiovisuals sense haver obtingut la llicència o sense haver complert amb el deure de comunicació prèvia, les novetats introduïdes per aquesta modificació són les següents.

En primer lloc, que l'Administració de la Generalitat podrà inspeccionar i controlar la “prestació de serveis de comunicació audiovisual”. Ara bé, no es concreta què s'inclou dins d'aquesta prestació més enllà de la que s'efectuï sense llicència o sense haver complert el deure de comunicació prèvia.

¹⁷ Cal tenir en compte, que, de conformitat amb l'avantprojecte de LGCA, l'exoneració de responsabilitat dels prestadors que emetin comunicacions comercials elaborades per tercers i que suposin una infracció d'acord amb la normativa de publicitat desapareix (paràgraf primer de l'apartat 2 de l'article 61). Per tant, no s'estableix l'obligació del prestador del servei de cessar en l'emissió d'aquestes comunicacions comercials al primer requeriment de l'autoritat audiovisual (paràgraf segon del mateix apartat).

En segon, que s'assignen potestats sancionadores als departaments de la Generalitat amb caràcter general. Per tant, no s'identifiquen quins departaments de la Generalitat podran, en funció de les matèries sobre les quals siguin competents, exercir potestats sancionadores, de conformitat amb la LCA, amb el benentès que si aquestes potestats s'exerceixen sobre matèries no incloses en l'àmbit d'aquesta norma cal entendre innecessària aquesta previsió.

Finalment, el text del DL estableix que el CAC i l'Administració de la Generalitat s'han de facilitar recíprocament la informació que sigui requerida sobre les activitats d'inspecció, control i sanció que duguin a terme en el marc de les competències respectives, incloent-hi dades merament identificatives i de contacte, "sense necessitat de consentiment de la persona afectada". En aquest sentit, la normativa sobre protecció de dades estableix la licitud del tractament d'aquestes dades, sense necessitat de consentiment de la persona afectada, si és en l'exercici de poders públics, d'acord amb la distribució competencial corresponent (article 6 del Reglamento (UE) 2016/679 del Parlamento Europeo y del Consejo, de 27 de abril, relativo a la protección de las personas físicas en lo que respecta al tratamiento de datos personales y a la libre circulación de estos datos y por el que se deroga la Directiva 95/46/CE (RGPD) i article 8 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades i garantia dels drets digitals).

La manca de concreció de què s'inclou dins de la prestació de serveis de comunicació audiovisual, més enllà de l'efectuada sense llicència o sense haver efectuat la comunicació prèvia, comporta l'existència de dubtes raonables sobre qui exercirà legítimament el poder públic en aquest cas i que és, en definitiva, el que empara el tractament de dades sense el consentiment de la persona afectada.

Article 72

Activitats d'inspecció

Modifica els apartats 2 i 3 i afegeix els apartats 4 i 5 de l'article 128 de la LCA

El text del DL manté els àmbits en els quals el CAC exerceix les activitats d'inspecció – *continguts audiovisuals, pluralisme i qualsevol fet o circumstància pertinent per a controlar que els prestadors compleixen les obligacions i deures d'acord amb les lleis*– i introdueix que, sens perjudici de les funcions inspectores que són competència del CAC, l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de comunicació audiovisual exerceix activitats d'inspecció i control en matèria de prestació de serveis de comunicació audiovisual, incloses les emissions no emparades per cap llicència o que no hagin complert amb el deure de comunicació prèvia, per la qual cosa pot comprovar, verificar, investigar i inspeccionar els fets, actes, elements, activitats, estimacions i altres circumstàncies relacionades amb la comissió dels presumptes il·lícits administratius en matèria de comunicació audiovisual.

Per tant, continua sense concretar què s'inclou dins de la prestació de serveis de comunicació audiovisual més enllà de la que s'efectuï sense llicència o sense haver efectuat la comunicació prèvia, tenint en compte, a més, que la descripció de les activitats inspectores no clarifica aquesta situació. Ans el contrari, pot induir a més confusió. Així, el CAC exerceix les activitats d'inspecció sobre *qualsevol fet o circumstància pertinent per a controlar que els prestador compleixen les obligacions i deures d'acord amb les lleis*; i l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en

matèria de comunicació audiovisual les exerceix sobre “fets, actes, elements, activitats, estimacions i altres circumstàncies” relacionades amb la comissió dels presumptes il·lícits administratius en matèria de comunicació audiovisual.

D'altra banda, s'estableix que les persones funcionàries tenen la consideració d'agent d'autoritat quan exerceixen l'activitat inspectora. Ara bé, el personal de CAC, llevat de la persona instructora dels procediments sancionadors, és laboral i les funcions inspectores són efectuades per aquest tipus de personal. En aquest sentit, és important destacar que la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya (LRJPCat), atorga la condició d'autoritat pública al “personal de l'Administració encarregat de les funcions públiques d'inspecció i control” (articles 89 i 90), sense determinar quina condició ha de tenir aquest personal.

Article 73

Deure de col·laboració en les funcions inspectores i altres actes d'investigació

Afegeix un nou article, el 128 bis, a la LCA

Amb la incorporació de l'article 128 bis, s'identifiquen les persones físiques o jurídiques subjectes al deure de col·laborar: prestadors de serveis de comunicació audiovisual, tinguin llicència o no, o hagin complert amb el deure de comunicació prèvia; posseïdors dels béns immobles on estigui ubicat el centre emissor o els estudis de producció; comunitats de propietaris, quan estiguin situats en aquests tipus de bé immoble; responsables d'instal·lacions i infraestructures distribuïdores del servei; responsables de plataformes d'intercanvi de vídeos; persones que mantinguin relacions econòmiques, professionals, empresarials o financeres amb els prestadors objecte d'inspecció, i persones que estiguin desenvolupant tasques relacionades amb la prestació del servei en els centres emissors o de producció.

S'amplia, per tant, l'àmbit subjectiu del deure de col·laboració que fins ara establia l'apartat 3 de l'article 128 de la LCA.

L'actual article 128 determina la potestat inspectora del CAC i estableix que els “prestadors de serveis de comunicació audiovisual” han de facilitar aquesta inspecció en tot allò que sigui necessari. La qual cosa comporta que aquests subjectes saben perfectament qui exerceix l'activitat inspectora i, subsegüentment, a qui n'han de facilitar l'exercici.

En el text del DL aquest darrer aspecte se suprimeix i s'incorpora un nou article que, amb la numeració de 128 bis, determina els subjectes que tenen el deure de col·laborar en les funcions inspectores i altres actes d'investigació realitzats per l'òrgan competent de l'Administració de la Generalitat i pel CAC, deure que, amb caràcter general, l'estableixen l'apartat 3 de l'article 89 de la LRJPACat i l'article 18 de la LPAC.

I, així mateix, estableix, de conformitat amb l'article 19 de la LPAC –que prescriu que la compareixença de les persones davant les oficines públiques és obligatòria si ho determina una norma amb rang de llei–, l'obligació de comparèixer en les dependències administratives dels òrgans amb funcions inspectores.

La manca de concreció de què s'entén per *prestació de serveis de comunicació audiovisual*, amb exclusió de l'efectuada sense llicència o sense comunicació prèvia,

reiteradament posada de manifest, i de quines funcions inspectores corresponen al CAC i quines a l'òrgan competent de l'Administració de la Generalitat, pot donar lloc al fet que les persones físiques i jurídiques enumerades a l'article tinguin dubtes sobre amb quina institució –Administració de la Generalitat o CAC– estan obligades a col·laborar i tenen l'obligació de comparèixer.

D'altra banda, determina l'obligació de les persones requerides, en relació amb els serveis de comunicació audiovisual que es presten sense llicència o sense haver complert el deure de comunicació prèvia, de facilitar informació i documentació; i que la comunicació de les dades de caràcter personal que contingui la documentació no requerirà el consentiment de les persones afectades. En aquest cas, atesa la concreció que s'hi efectua, la funció inspectora sobre aquesta prestació sembla que recau en l'Administració de la Generalitat. Això no obstant, cal tenir en compte que el CAC té funcions inspectores en relació amb l'activitat d'aquests prestadors. En particular, pel que fa als continguts audiovisuals que emeten (apartat 1 de l'article 128).

Per tant, cal entendre que el CAC podrà requerir també informació i/o documentació a aquests prestadors sense necessitat de consentiment de les persones afectades, la qual cosa pot comportar una duplictat competencial.

Article 74

Col·laboració amb altres administracions

Afegeix un nou article, el 128 ter a la LCA

Aquest article estableix l'obligació de les administracions públiques competents en la concessió de llicències i autoritzacions en matèria d'urbanisme, medi ambient i telecomunicacions de comunicar a l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent la constatació que el prestador que les sol·licita no està en possessió de la llicència o no ha complert amb el deure de comunicació prèvia.

L'apartat 3 d'aquest article disposa que s'han d'establir mecanismes de col·laboració entre les diverses administracions implicades per tal que els possibles incompliments que es detectin arran d'una inspecció siguin posats a disposició de l'autoritat competent.

Article 75

Mitjançant aquest article s'esmena l'error de numeració del capítol II del títol IX de la LCA. En el text vigent apareix erròniament com a capítol I.

Article 76

Potestat sancionadora

Modifica l'article 129 de la LCA

La LCA vigent situa l'exercici de la potestat sancionadora en el règim d'infraccions i sancions que estableix aquesta norma; mentre que amb aquesta modificació, l'exercici

de la potestat sancionadora té lloc d'acord amb el règim d'infraccions i sancions que estableix aquesta llei i la legislació bàsica.

L'exercici de la potestat sancionadora en matèria audiovisual continua corresponent al CAC i a l'Administració de la Generalitat –*no al Govern de la Generalitat*–, com actualment. La proposta afegeix que els òrgans a qui correspon exercir-la vindran determinats per la llei del CAC i per reglament, respectivament.

Article 77

Tipificació i classificació

Modifica l'article 130 de la LCA

L'article vigent, relatiu a les persones responsables de les infraccions que tipifica aquesta llei, és substituït per un altre amb la tipificació i classificació de les infraccions administratives, classificació fins ara recollida a l'apartat 1 de l'article 131 de la LCA. Ara, l'article sobre els subjectes responsables passa a ser l'article 134.

Articles 78, 79 i 80

Modifiquen els articles 131, 132 i 133 de la LCA

En primer lloc, es posa de manifest que els articles 78, 79 i 80, que segons el text del DL modifiquen els articles 131, 132 i 133 de la LCA, estarien modificant els articles 132, 133 i 134 vigents. Per tant, la primera observació en relació amb les modificacions esmentades tindria per objecte un possible error en la referència als articles objecte de modificació.

Pel que fa a les infraccions **molt greus**, es mantenen les establertes a les lletres *a* i *b*. Això no obstant, pel que fa a aquesta darrera, cal posar de manifest que és una infracció que no s'ha pogut aplicar mai, atesa la manca de definició dels principis bàsics de la regulació dels continguts audiovisuals. Així, la LCA fa referència a aquests principis (article 80), però no existeix la Instrucció del CAC que els defineixi i expliciti ni els acords mitjançant els quals els prestadors de serveis audiovisuals els assumeixin com a deures específics.

En relació amb la lletra *a*, tot i que es manté com a conducta infractora “La prestació de serveis de comunicació audiovisuals sense disposar de la corresponent llicència o sense haver complert amb el deure de comunicació prèvia”, se suprimeix la referència als subjectes responsables de la comissió d'aquesta infracció –en la redacció actual: *responsable editorial dels continguts que es difonen, i també les persones la intervenció de les quals és necessària o transcendent per a la dita prestació, sigui com a prestadores dels serveis de suport als serveis de difusió, sigui com a distribuïdores de serveis de comunicació audiovisual, sigui com a propietàries dels immobles des dels quals s'efectuen les activitats de difusió il·legal*.

Amb la proposta del DL, aquesta responsabilitat es distribueix de la manera següent: l'apartat 1 de l'article 134 considera responsable de la infracció tipificada a la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 131 a la persona física o jurídica, pública o privada, que tingui la

responsabilitat editorial sobre la prestació de serveis de comunicació audiovisual; l'apartat 2 de l'article 134 considera responsable de la infracció establerta a la lletra e de l'apartat 1 de l'article 131 i a la lletra j de l'article 132 a la persona física o jurídica que distribueix el senyal de programes audiovisuals o que els ofereix per plataforma d'intercanvi de vídeos; i l'apartat 4 de l'article 134 considera responsable de la infracció establerta a la lletra d de l'article 133 a tota persona física o jurídica obligada a col·laborar d'acord amb l'article 128 bis.

Per tant, el responsable editorial continuarà sent, com fins ara, el subjecte responsable de la prestació de serveis de comunicació audiovisual sense disposar de llicència o sense haver complert el deure de comunicació prèvia (falta molt greu de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 131 en relació amb l'apartat 1 de l'article 134).

Pel que fa a *les persones la intervenció de les quals és necessària o transcendent per a la dita prestació –sense llicència o sense haver complert el deure de comunicació prèvia–*, la proposta de modificació estableix, d'una banda, que els distribuïdors de serveis de comunicació audiovisual i els responsables de plataformes d'intercanvi de vídeos que ofereixin serveis de comunicació audiovisual, seran responsables de la manca d'identificació o d'identificació no veraç de qui és el responsable editorial de la prestació de serveis de comunicació audiovisual (falta molt greu de la lletra e de l'apartat 1 de l'article 131) i per qualsevol altra conducta de cooperació necessària, diferent de l'anterior (falta greu de la lletra j de l'article 132).

I, de l'altra, que les persones *propietàries dels immobles en els quals s'efectuen les activitats de difusió il·legal* deixen de ser col·laboradores necessàries de la prestació de serveis de comunicació audiovisual sense llicència o sense haver complert el deure de comunicació prèvia. Aquestes persones, en la redacció donada per la proposta de modificació –poseïdors, per qualsevol títol vàlid en dret, dels béns immobles on estigui ubicat el centre emissor o els estudis de producció usats per a prestar el servei de comunicació audiovisual–, juntament amb d'altres,¹⁸ són responsables de la manca de col·laboració amb les activitats d'inspecció (falta lleu de la lletra d de l'article 133).

El text del DL incorpora les plataformes de vídeos entre els subjectes que incompleixin qualsevol dels deures imposats en aquesta llei amb relació a la protecció de la infància i l'adolescència.

Així mateix, la lletra c incorpora la difusió de comunicacions comercials subliminars o encobertes i l'incompliment dels límits generals a la realització d'activitats publicitàries com a infracció molt greu.

S'afegeix, com a infracció molt greu, la següent: “e) La no-identificació o la no-identificació de forma veraç, havent estat requerida a l'efecte, de la persona física o jurídica que sigui la responsable editorial de la prestació de serveis de comunicació audiovisual en els termes que estableix la lletra d i e de l'article 128 bis.”

¹⁸ Les comunitats de propietaris, en el cas que els centres emissors o els estudis de producció usats per prestar els serveis de comunicació audiovisual es trobin en un bé immoble subjecte a la normativa sobre propietat horitzontal; les persones que en el moment de la inspecció estiguin desenvolupant tasques relacionades amb la prestació del servei de comunicació audiovisual en els centres emissors o estudis; i les que mantinguin relacions econòmiques, professionals, empresarials o financeres amb les persones prestadores del servei objecte d'inspecció, incloses les relatives a contractar, participar o aparèixer en comunicacions comercials audiovisuals a què es refereix l'apartat 2 de l'article 93.

Aquesta infracció lliga amb les funcions inspectores i, tot i que l'article 128 bis no delimita els àmbits competencials de l'activitat d'inspecció, sembla que en aquest supòsit la competència sancionadora recau en l'Administració de la Generalitat. Això no obstant, cal tenir en compte que el CAC té aquesta mateixa competència en relació amb l'activitat d'aquests prestadors. Concretament, pel que fa als continguts audiovisuals emesos (apartat 1 de l'article 128).

Per tant, cal entendre que el CAC podrà requerir la identificació del responsable editorial i sancionar si aquest requeriment no s'atén o s'atén de forma no veraç, la qual cosa pot comportar una duplictat de competències.

Desapareixen com a infraccions molt greus l'impediment o l'obstrucció de la realització de les activitats inspectores, així com la difusió i la realització de continguts o de publicitat que incitin a la violència masclista o la justifiquin o la banalitzin, protecció aquesta darrera que havia estat incorporada a la LCA per la disposició addicional sisena de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista.

Cal observar, però, que la proposta per a l'apartat 2 de l'article 131 disposa que també tenen la consideració d'infraccions molt greus les així qualificades per la normativa bàsica estatal en matèria de mitjans audiovisuals. Entre aquestes, hi trobem l'emissió de continguts que de manera manifesta fomentin l'odi, el menyspreu o la discriminació per motius de naixement, raça, sexe, religió, nacionalitat, opinió o qualsevol altra circumstància personal o social (apartat 1 de l'article 57 de la LGCA).¹⁹

D'altra banda, la negativa, resistència o obstrucció que impedeixi, dificulti o endarrereixi l'exercici de facultats d'inspecció de l'autoritat competent es qualifica com a greu a la LGCA (apartat 11 de l'article 58).

En darrer terme, la LGCA tipifica com a infraccions molt greus la prestació del servei de comunicació audiovisual basada en una comunicació prèvia ineficaç per la concurrència de les circumstàncies que preveu l'apartat 2 de l'article 23 o en una sol·licitud el titular de la qual estigui incurs en les circumstàncies que preveu l'article 26. En principi, la potestat per sancionar aquestes conductes és del CAC i queda reservada a l'Administració de la Generalitat la potestat per sancionar la prestació de serveis de comunicació audiovisuals sense disposar de la corresponent llicència o sense haver complert amb el deure de comunicació prèvia. Aquesta afirmació, que actualment no ofereix dubtes, amb la proposta de modificació podria no ser tan clara, atès que, com estem posant de manifest de manera reiterada, l'Administració de la Generalitat sembla que té competències pel que fa a la prestació de serveis de comunicació audiovisual, però no es concreta què s'inclou dins d'aquest concepte més enllà de la prestació que s'efectuï sense llicència o sense comunicació prèvia.

Pel que fa a les **infraccions greus**, el text del DL no comporta canvis substancials. No obstant això, en aquesta proposta ja no es considera com a infracció greu l'incompliment de les obligacions establertes per aquesta llei en matèria de contribució al desenvolupament del sector audiovisual i de la cinematografia, així com l'incompliment

¹⁹ Cal assenyalar que l'Avantprojecte de LGCA amplia les conductes infractores en el sentit següent: "La emisión de contenidos audiovisuales que de forma manifiesta inciten a la violencia, a la comisión de un acto o delito de terrorismo o de pornografía infantil o de carácter racista o xenófobo, al odio o a la discriminación contra un grupo o miembros de un grupo por razón de sexo, raza, color, orígenes étnicos o sociales, características genéticas, lengua, religión o convicciones, opiniones políticas o de cualquier otro tipo, pertenencia a una minoría nacional, patrimonio, nacimiento, discapacidad, edad, orientación sexual o nacionalidad." (apartat 1 de l'article 155).

dels deures que corresponen als prestadors de serveis audiovisuals sotmesos al règim de comunicació prèvia.

En aquest sentit, l'apartat 3 de l'article 57 de la LGCA disposa com a infracció molt greu l'incompliment en més d'un deu per cent dels deures de reservar el percentatge de temps d'emissió anual destinat a obres europees i de finançament anticipat de la producció europea de pel·lícules cinematogràfiques, pel·lícules i sèries per a televisió, així com documentals i pel·lícules i sèries d'animació que estableixen els apartats 2 i 3 de l'article 5.

S'introdueix, en canvi, com a infracció greu la següent: "j) Qualsevol altra conducta de cooperació necessària, diferent de la prevista a l'article 131.1.e), de terceres persones, físiques o jurídiques, que distribueixen els senyals dels serveis de comunicació audiovisual o que els ofereixen per plataforma d'intercanvi de vídeos sense disposar de llicència o sense haver complert el deure de comunicació prèvia."

Com dèiem, es podria entendre que la conducta que tipifica la lletra *e* de l'apartat 1 de l'article 131 únicament pot ser sancionada per l'Administració de la Generalitat i, per tant, el mateix podríem dir de la conducta que tipifica la lletra *j*, esmentada més amunt. Això no obstant, en aquesta darrera conducta, atès que els subjectes són cooperadors necessaris pel que fa la prestació del servei sense disposar de llicència o sense haver complert amb el deure de comunicació prèvia, el CAC no hi tindria competència i no podria sancionar-la.

Pel que fa a les **infraccions lleus**, la proposta incorpora les lletres *d*, *e* i *f*, relatives a la no col·laboració amb la inspecció quan sigui requerida; l'incompliment de la prohibició de difondre o contractar comunicacions comercials audiovisuals amb serveis de comunicació audiovisuals que no disposin de títol habilitant o no hagin complert el deure de comunicació prèvia; i, a l'últim, l'incompliment de la resta de deures i obligacions que estableix aquesta llei que no estiguin tipificats com a infraccions greus o molt greus.

La lletra *d* fa referència a "La no-col·laboració amb la inspecció quan sigui requerida, en els termes establerts a l'article 128 bis, a les persones físiques o jurídiques a què es refereixen les lletres *b*, *c*, *f* i *g* de l'apartat 1 del dit article."

Amb la incorporació d'aquesta infracció, el text del DL estableix, pel que fa a l'incompliment del deure de col·laboració de l'article 128 bis, la tipificació següent: infracció molt greu (lletra *e* de l'apartat 1 de l'article 131 en relació amb les lletres *d* i *e* de l'apartat 1 de l'article 128 bis) i infracció lleu (lletra *d* de l'article 133 en relació amb les lletres *b*, *c*, *f* i *g* de l'apartat 1 de l'article 128 bis).

Dit això, cal tenir en compte que l'apartat 1 de l'article 128 bis inclou, a més de les lletres esmentades més amunt, la lletra *a*. I que, així mateix, l'apartat 2 estableix un deure de col·laboració específic de les persones físiques o jurídiques que siguin requerides en relació amb els serveis de comunicació audiovisual que es presten sense disposar de llicència o no hagin complert amb el deure de comunicació prèvia.

Per tant, atès que la proposta de modificació elimina, com a infracció molt greu, l'impediment o l'obstrucció de la realització de les activitats inspectores, els supòsits que

estableix la lletra a de l'apartat 1 i l'apartat 2 de l'article 128 bis no tenen tipificació a la LCA, la qual cosa comporta haver de recórrer a la LGCA (apartat 11 de l'article 58).²⁰

En darrer terme, pel que fa a l'anàlisi de l'article 128 bis, no podem obviar que l'apartat 3 estableix el deure de comparèixer a les dependències administratives dels òrgans amb funcions inspectores. Doncs bé, l'incompliment d'aquest deure tampoc té tipificació a la LCA amb l'agreujant que, en aquest cas, la LGCA no el tipifica, atès que no estableix aquesta obligació. Per tant, és una conducta que caldrà ubicar en el "calaix de sastre" que estableix la lletra f de l'article 133 de la proposta de modificació, que tipifica com a infracció lleu "l'incompliment de la resta de deures i obligacions que estableix aquesta llei i que no estiguin tipificats com a infraccions greus o molt greus".

La lletra e estableix "L'incompliment de la prohibició de difondre o contractar comunicacions comercials audiovisuals amb serveis de comunicació audiovisuals que no disposin del corresponent títol habilitant o no hagin complert el deure de comunicació prèvia, de conformitat amb l'establert en l'article 93.2". De conformitat amb l'apartat 5 de l'article 134 es considera responsable d'aquesta infracció la persona física o jurídica que difon o contracta comunicacions comercials audiovisuals en les condicions que estableix aquest precepte. Aquesta responsabilitat s'estén també a les persones anunciants, les agències de publicitat, les agències de mitjans o terceres persones.

Aquesta infracció lliga amb el fet que la proposta modifica l'apartat 2 de l'article 93 en el sentit d'establir la prohibició d'emetre o difondre cap tipus de comunicació comercial audiovisual en emissions de prestadors de serveis audiovisuals sense títol habilitant; prohibició que s'estén a les persones que facin qualsevol acte o contracte que possibiliti aquesta emissió o difusió.

Certament, la proposta de modificació –de la mateixa manera que ho fa actualment la lletra a de l'article 132– determina els cooperadors necessaris en la prestació del servei de comunicació audiovisual sense llicència o sense haver complert el deure de comunicació prèvia. Aquest són els "prestadors de serveis de suport als serveis de difusió i distribuïdors de serveis de comunicació audiovisual", segons la LCA vigent, i el "distribuïdor del servei de comunicació audiovisual" i les "plataformes d'intercanvi de vídeos que ofereixen serveis de comunicació audiovisual", segons la proposta de modificació. Aquests subjectes, en la seva condició de cooperadors necessaris, poden ser responsables de la infracció que estableix la lletra j de l'article 132. Per tant, aquests subjectes són sancionats en la seva condició expressa de cooperadors necessaris en la prestació del servei de comunicació audiovisual.

Article 81

Subjectes responsables

Modifica l'article 134 de la LCA

La proposta de modificació determina els subjectes responsables de les infraccions que estableixen les lletres a i e de l'apartat 1 de l'article 131; la lletra j de l'article 132, i les lletres d i e de l'article 133. Això no obstant, cal posar de manifest que per determinar aquesta responsabilitat, i la de la resta d'infraccions no incloses expressament a l'article,

²⁰ La negativa, la resistència o l'obstrucció que impedeixi, dificulti o endarrereixi l'exercici de facultats de supervisió i control de l'autoritat audiovisual competent es manté com a infracció greu en el text de l'Avantprojecte de LGCA (apartat 33 de l'article 156).

així com d'altres aspectes aplicables, caldrà acudir a l'article 28 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic (LRJSP).²¹

D'altra banda, pel que fa a la responsabilitat de les infraccions que estableixen les lletres a i e de l'apartat 1 de l'article 131 i la lletra j de l'article 132 comeses per persones jurídiques privades –responsabilitat que s'estén també a la sanció–, s'estableix una responsabilitat solidària de determinades persones físiques identificades a les lletres a, b i c de l'apartat 3 d'aquest article. L'apartat 6 estableix, també, una responsabilitat personal, en cas d'extinció de la persona jurídica responsable.

En primer lloc, cal afirmar que el subjecte responsable de la infracció serà **la persona jurídica**, amb independència que els accionistes, la junta general, etc. puguin reclamar a determinades persones físiques la seva responsabilitat. En aquest sentit, la normativa societària i mercantil estableix, bàsicament, que els administradors són les persones físiques responsables de les males actuacions de la societat.

Per tant, vist el que estableixen els articles 236 i 237 del Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, mitjançant el qual s'aprova el text refós de la Llei de societats de capital (LLSC), la responsabilitat recau en la persona jurídica. Els administradors responen, de forma solidària, davant la societat, els socis i altres creditors en determinats supòsits (mala actuació, mala fe, etc.), però no amb caràcter general com proposa l'avantprojecte, per la qual cosa cal considerar que el nou apartat 3 de l'article 134 no s'ajusta a la normativa societària.

En segon lloc, l'apartat 6 de l'article 134 de l'avantprojecte assenyala que **en cas d'extinció de la persona jurídica responsable**, es considerarà responsable a les persones físiques que, des dels seus òrgans de direcció, actuant al seu servei o per elles mateixes, van determinar amb la seva conducta la comissió de la infracció.

A aquests efectes, però, cal tenir present i incorporar en aquest apartat el que estableixen els articles 397 i 399 de la LLSC, en relació, d'una banda, amb l'exigència de responsabilitat als liquidadors després de la cancel·lació de la societat, i de l'altra, en relació amb el passiu sobrevingut.

Article 82

Sancions

Modifica l'article 136 de la LCA

La diferència substancial respecte del text vigent rau en el fet que les sancions es diferencien segons el servei. Així, es preveuen sancions diferents per als serveis de televisió i els de ràdio.

Així mateix, pel que fa a les infraccions molt greus per no disposar de la llicència corresponent o sense haver complert amb el deure de comunicació prèvia, així com les qualificades de molt greus per la normativa estatal bàsica, seran sancionades d'acord amb el que disposi la normativa bàsica estatal.

²¹ En aquest sentit, l'article 102 de la Llei LRJPACat es remet, pel que fa als principis que regeixen l'exercici de la potestat sancionadora, a la legislació bàsica, i l'article 55 de la LGCA, al capítol II de títol IX de la derogada Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

La resta d'infraccions molt greus se sancionen amb una multa de 70.001 fins a 1.000.000 d'euros per als serveis de televisió i de 60.001 fins a 200.000 euros per als serveis de ràdio.

Les infraccions greus, de 20.001 fins a 70.000 euros per als serveis de televisió i de 10.001 fins a 60.000 euros per als serveis de ràdio.

Les infraccions lleus se sancionen amb multa de fins a 20.000 euros per als serveis de televisió i de fins a 10.000 euros per als serveis radiofònics.

Finalment, la proposta disposa que “es pot acordar imposar l'obligació de difondre públicament la sanció, i el tipus i la naturalesa de la infracció comesa, a través dels mitjans, inclosa la pàgina web, controlats directament o indirectament pel subjecte responsable de la infracció”. No obstant això, a diferència del redactat vigent, en aquest article no s'atribueix al CAC aquesta potestat.

Concretament, en la redacció actual, s'estableix preceptivament la difusió pública de la sanció i la conducta infractora en els supòsits d'infraccions greus i molt greus. En la proposta de modificació aquesta difusió és facultativa.

Article 83

Mesures sancionadores accessòries

Afegeix l'article 136 bis a la LCA

Aquest article afegeix mesures sancionadores accessòries a les exposades en l'article precedent, com ara el precinte provisional d'aparells, equips i elements auxiliars usats en la prestació del servei, decomís temporal d'aparells, impossibilitat d'obtenció de préstecs, subvencions i ajuts públics en matèria de comunicació audiovisual, etc.

En particular, pel que fa a la mesura relativa a la suspensió de l'activitat, cal tenir en compte que la proposta de modificació, a diferència de la redacció actual, no determina la manera de complir-la en relació amb els prestadors de serveis de comunicació televisiva i, si s'escau, amb els prestadors de serveis radiofònics.

L'apartat 2 d'aquest article correspon a l'apartat 2 de l'article 130 vigent.

Article 84

Establiment del grau de la sanció

Afegeix la lletra g a l'article 137 de la LCA

S'estableix com a nova circumstància per establir el grau de la sanció “el compliment voluntari de les mesures provisionals que si és el cas s'imposin en el procediment sancionador”.

L'apartat 3 de l'article 29 de la LRJSP determina els criteris o les circumstàncies que cal considerar per graduar la sanció.²² Aquests criteris o circumstàncies es recullen en aquest article de la LCA. Això no obstant, cal posar de manifest que el criteri de "l'existència d'intencionalitat o reiteració" que estableix la lletra e de l'article 137 de la LCA es desdobra en dos de clarament diferenciats a la LRJSP: "El grau de culpabilitat o l'existència d'intencionalitat" i "La continuïtat o persistència en la conducta infractora."

La LRJSP afegeix, al criteri o circumstància de la lletra d de l'article 137 de la LCA, que la resolució ha de ser ferma "en via administrativa".

Finalment, aquests criteris o circumstàncies són per graduar la sanció a l'alça. Així, si no en concorre cap, la sanció haurà de ser la mínima. En conseqüència, no s'entén la finalitat d'introduir-hi la lletra g, atès que si es produeix un d'aquests criteris o circumstàncies no comportarà pujar la sanció i únicament es podria utilitzar per compensar la concurrència d'un altre criteri o circumstància.

En aquest sentit, a títol il·lustratiu, el Reglamento del procedimiento para el ejercicio de la potestad sancionadora, aprovat mitjançant el Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost, i derogat per la LPAC, establia que el compliment o execució de les mesures de caràcter provisional o de les disposicions cautelars s'havien de compensar, quan fos possible, amb la sanció imposada (apartat 2 de l'article 4).

Capítol III. Procediment sancionador

Article 85

Mitjançant aquest article s'esmena l'error de numeració del capítol de la LCA titulat *Procediment sancionador*, que actualment està numerat com a capítol II. Aquest capítol passa ara a ser el capítol III.

Article 86

Disposicions generals en matèria de procediment per a l'aplicació del règim d'infraccions i sancions

Modifica l'apartat 3 de l'article 139 de la LCA

En matèria de procediment per a l'aplicació del règim d'infraccions i sancions, es modifica l'article al qual fa referència, el 128 en lloc de l'apartat 2 de l'article 130 vigent. Ara, l'article 128 disposa les circumstàncies en què les persones funcionàries tenen la consideració d'agent d'autoritat.

En el comentari a l'article 128, ja hem posat de manifest que la funció inspectora del CAC la realitza també el personal laboral.

²² Cal tenir en compte que l'apartat 1 de l'article 164 de l'Avantprojecte de LGCA estableix criteris que es poden tenir en compte per determinar la sanció.

Article 87

Terminació convencional

Afegeix l'article 139 bis a la LCA

La incorporació d'aquest article obre la porta a l'adopció d'acords per part del CAC i l'Administració de la Generalitat amb els prestadors per tal de modificar una conducta contrària a la legislació. Quan els prestadors compleixin l'acord de manera efectiva es posarà fi al procediment sancionador iniciat que hagués motivat l'adopció d'aquests acords, en casos constitutius d'infracció greu o lleu.

Aquests acords també s'estableixen en la modificació de l'article 12 de la LCA (article 9 de la proposta de modificació), però amb dues diferències: l'article 12 únicament fa referència al CAC i són acords per modificar el contingut audiovisual o posar fi a l'emissió de contingut il·lícit. Per contra, l'article 139 bis també fa referència a l'Administració de la Generalitat i, atès que aquesta no té competències sobre continguts audiovisuals, estableix que els acords tenen per finalitat modificar la conducta infractora, ja siguin acords subscrits pel CAC o per l'Administració de la Generalitat.

Per tant, són acords que posaran fi al procediment sancionador si la persona prestadora modifica la conducta infractora si aquesta és constitutiva d'infracció lleu o greu. Aquesta previsió s'estableix a l'apartat 2 de l'article 9 de la LGCA també pel que fa als prestadors, però amb diferències significatives: la finalitat d'aquests acords és modificar el contingut audiovisual i/o posar fi a l'emissió de contingut il·lícit –no *modificar la conducta infractora*–, sempre en relació amb fets constitutius d'infracció lleu –no es preveu per a la greu– i estableix que la reincidència per un comportament anàleg tindrà la consideració d'infracció greu.

Cal tenir en compte que mitjançant aquests acords els prestadors no són sancionats per la conducta infractora i això es podria justificar per infraccions lleus atès que per la seva sanció es pot acudir a un procediment simplificat amb unes peculiaritats que no té el procediment ordinari per sancionar infraccions greus i molt greus (article 96 de la LPAC). Així mateix, tot i que a la proposta de modificació no s'hi estableixi expressament, d'acord amb la remissió que el nou article 132 de la LCA fa a les infraccions greus establertes per la normativa bàsica, seria aplicable el que estableix l'apartat 2 de l'article 9 de la LGCA en el sentit que la reincidència per un comportament anàleg tindrà la consideració d'infracció greu.²³ Per contra, la proposta de modificació no estableix les conseqüències de la reincidència si els fets són constitutius d'infracció greu tenint en compte, a més, que l'existència d'un acord que posarà fi al procediment sancionador faria inviable aplicar la reincidència com a criteri per graduar la sanció.

Article 88

Mesures de caràcter provisional

Modifica l'article 140 de la LCA

²³ La previsió que estableix l'apartat 2 de l'article 9 no s'inclou en l'Avantprojecte de LGCA, la qual cosa comportarà que la reincidència per un comportament anàleg, ja sigui constitutiu d'infracció lleu o greu, no tindrà cap mena de conseqüència jurídica.

Aquest article restringeix les mesures de caràcter provisional a les conductes qualificades com a infraccions molt greus o greus quan el CAC o l'Administració de la Generalitat hagin incoat un expedient sancionador. Entre aquestes, s'hi troben el precinte provisional d'aparells, equips i elements auxiliars per a la prestació del servei; el decomís temporal d'aparells i equips; l'embargament preventiu de béns i drets; la suspensió provisional de la llicència, i el requeriment de la interrupció dels subministraments bàsics per al funcionament de l'activitat audiovisual.

Com a novetat, destaca la possibilitat de requerir la interrupció dels subministraments bàsics que permeten el funcionament de l'activitat audiovisual (apartat 2).

Estableix també com a mesures de caràcter provisional la “suspensió provisional de la llicència” però no determina, a la pràctica, què comporta aquesta suspensió. Així mateix, en l'eventual supòsit que aquesta mesura comporti la suspensió temporal d'emissions, tampoc se'n determina la forma de compliment.

D'altra banda, no es concreten quines mesures concretes es poden adoptar en relació amb “la protecció activa de l'espectre”. Per tant, no es concreta què s'ubica dins d'aquest concepte i, a més, aquesta manca de concreció genera incertesa de si realment és una mesura que pot afectar directament la persona interessada.

Com fins ara, aquestes mesures provisionals les poden adoptar el CAC i l'Administració de la Generalitat –no el *Govern de la Generalitat*, com fins ara– abans d'iniciar el procediment, en els casos d'urgència inajornable i quan siguin estrictament imprescindibles, en els termes que disposa l'apartat 3 d'aquest article. Aquest apartat s'ajusta al que estableix l'apartat 2 de l'article 56 de la LPAC, llevat pel que fa a la finalitat d'aquestes mesures: la LPAC fa referència a la protecció provisional dels “interessos implicats” i la LCA, a aquesta mateixa protecció, però dels “principis bàsics dels continguts audiovisuals”, tal com els defineix aquesta llei.

Dit això, cal posar de manifest l'ambigüitat del concepte *principis bàsics dels continguts audiovisuals*, atès que la LCA no conté cap disposició amb aquesta literalitat. Aquesta llei, com hem comentat més amunt, fa referència als principis bàsics de la “regulació” dels continguts audiovisuals (article 80 i lletra *b* de l'article 132). Per tant, poden existir certs dubtes pel que fa a quins són els principis bàsics als quals fa referència l'apartat 3 de l'article 140. La redacció del precepte no dona llum a aquesta qüestió, perquè si són principis que vinculen els continguts audiovisuals estarien dins de l'“actuació dels prestadors de serveis” –matèria competència del CAC– i no de la “prestació del servei” –matèria competència de l'Administració de la Generalitat. Això no obstant, de conformitat amb el redactat, són mesures que poden adoptar totes dues administracions.

Article 89

Resolució dels procediments sancionadors i pagament de les sancions

Afegeix l'article 141 a la LCA.

Aquest nou article, sobre la resolució dels procediments sancionadors i el pagament de les sancions, estableix el termini de 10 dies des de la finalització de la tramitació de l'expedient per resoldre.

Així mateix, preveu la possibilitat que l'òrgan resolutori realitzi les diligències prèvies que consideri necessàries, però sense establir en què poden consistir aquestes diligències. De conformitat amb la LPAC, l'òrgan resolutori pot realitzar les actuacions complementàries que estableix l'article 87 i atorgar un tràmit d'al·legacions en el supòsit que consideri que la infracció o la sanció revesteixen més gravetat que la determinada a la proposta de resolució, que estableix l'apartat 2 de l'article 90. Aquestes actuacions afectaran el termini per dictar la resolució.

Aquesta resolució decidirà de manera expressa sobre la proposta de sancions accessòries i, si escau, sobre l'adopció de disposicions cautelars necessàries per garantir-ne l'eficàcia fins que la resolució no sigui executiva, i que poden consistir en el manteniment de les mesures provisionals que, si s'escau, s'haguessin establert.

En el mateix sentit, l'apartat 3 de l'article 90 de la LPAC, que, a més, determina que la resolució serà executiva quan no sigui possible interposar-hi cap recurs ordinari en via administrativa.

El termini màxim per resoldre i notificar els expedients sancionadors és de vuit mesos des de la data de l'acte d'incoació fins a la data en què es notifiqui la resolució, amb la possibilitat d'acordar una ampliació de termini, en els temes que preveu la normativa de procediment administratiu.

Pel que fa a la notificació de la resolució sancionadora, cal tenir en compte que, de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 40 de la LPAC, ha d'incloure també la indicació de si posa fi o no a la via administrativa.

Així mateix, l'apartat 5 identifica les dades que ha de contenir la notificació si s'imposen sancions econòmiques.

Disposicions addicionals

Article 90

Modifica la disposició addicional primera de la LCA

La proposta disposa que el departament competent en matèria de mitjans de comunicació iniciarà un tràmit de consulta per tal de conèixer el nombre de prestadors potencials de serveis de comunicació audiovisual sense ànim de lucre. No es disposa cap tipus de participació del CAC en aquest tràmit.

Disposicions transitòries

Article 91

La disposició transitòria tercera de la LCA passa a ser la disposició transitòria primera

Més enllà d'aquest canvi, l'apartat segon disposa que els municipis que estiguin tramitant la concessió del servei de comunicació audiovisual de radiodifusió sonora

hauran d'optar pel règim de gestió directa o indirecta en el termini de sis mesos de l'adjudicació.

Es donen per reproduïdes les consideracions efectuades a l'article 14 del text del DL, que modifica l'article 23 de la LCA. Així mateix, es fa palès que la tramitació de les "concessions" no té cap sentit a partir de l'entrada en vigor de la LCA (disposició transitòria tercera) en què les concessions adjudicades resten substituïdes per un règim de gestió directa amb el dret a utilitzar l'espai radioelèctric corresponent. Per tant, cal corregir aquesta tramitació.

Article 92

Modifica la disposició transitòria segona de la LCA

En relació amb la inscripció en el Registre de prestadors dels serveis de comunicació audiovisual comunitaris sense ànim de lucre en funcionament amb anterioritat a l'1 de gener de 2009,²⁴ aquesta disposició transitòria estableix que podran sol·licitar la inscripció esmentada i que s'ubicaran en un apartat específic per a aquests tipus de serveis.

Feta aquesta inscripció, el departament de l'Administració de la Generalitat competent en mitjans de comunicació ha de sol·licitar a l'Administració de l'Estat que atorgui una autorització temporal d'ús de domini radioelèctric. Quan aquesta autorització tingui lloc, es cancel·larà la inscripció en el termini de sis mesos a comptar de la resolució del concurs per a l'atorgament de llicències.

Cal plantejar si la inscripció en el Registre de prestadors de serveis de comunicació audiovisual no hauria de tenir lloc amb posterioritat a l'atorgament de l'autorització per part de l'Administració de l'Estat a l'entitat prestadora del servei, de forma única, sense dur a terme una inscripció, provisional o transitòria.

En aquest cas, l'acreditació de la prestació del servei que recull l'apartat 2 seria condició necessària per sol·licitar l'autorització a l'Administració de l'Estat, però no suficient per inscriure-la en el Registre. En aquest sentit, cal posar de manifest que, d'acord amb el que estableix l'article 8 de la Instrucció general del Consell de l'Audiovisual de Catalunya per la qual es regula el Registre de prestadors, aprovada mitjançant l'Acord 15/2017, de 8 de febrer, del Ple del Consell, es practica d'ofici la primera inscripció abans que transcorri un mes des que es va formalitzar l'adjudicació del títol habilitant per a la prestació de serveis de comunicació audiovisual o, si s'escau, des de la declaració que preveu l'article 61 de la LCA. L'establiment de les inscripcions que estableix aquesta disposició comportaria la necessitat de modificar la Instrucció, que no inclou la inscripció

²⁴ Disposició transitòria catorzena de la LGCA.

"Serveis de comunicació comunitaris sense ànim de lucre existents.

1. Els serveis de comunicació comunitaris sense ànim de lucre que estaven en funcionament amb anterioritat a l'1 de gener de 2009, a l'empara de la disposició addicional divuitena de la Llei 56/2007, de mesures d'impuls de la societat de la informació (LISI), opten a llicències o autoritzacions en l'àmbit de cobertura en què estaven prestant la seva activitat.

2. Respectant els àmbits competencials existents, tant el procediment de concessió de la llicència com la concreció del marc d'actuació dels serveis de comunicació audiovisual comunitaris sense ànim de lucre s'han de desplegar per reglament en un termini màxim de dotze mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei".

condicionada de prestadors de serveis de comunicació audiovisual. Cal valorar de manera adequada si té sentit incorporar aquesta previsió.

Article 93

Es manté el contingut de la disposició transitòria cinquena de la LCA, relativa a la tramitació dels expedients administratius competència del CAC, tot i que ara passa a ser la disposició transitòria quarta.

Entenem que la disposició transitòria quarta queda suprimida, com no pot ser d'una altra manera, atès que aquesta disposició fa referència a l'ús de la tecnologia analògica en el procés de transició a la televisió digital.

Disposició final

Entrada en vigor

Segons la disposició final, el DL entrarà en vigor l'endemà d'haver estat publicat en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, però defereix l'increment de la despesa que puguin suposar les noves mesures al pressupost aprovat següent a l'entrada en vigor d'aquesta norma.